

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 15 / IV legislatura / Primer període

Divendres, 26 de juny de 1992

Comissió de Política Territorial

Presidència de la Il·lustre Sra. Rosa Martí

Sessió núm. 3

SUMARI

La sessió s'obre a les deu del matí i dotze minuts.

Proposició no de llei sobre la presentació del Programa d'obres hidràuliques (Reg. 755) (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Manuel Nadal (S) (p. 287).

Posició dels grups: Sra. Montserrat (P) (p. 288), Sr. Farrés (IC) (p. 288), Sr. Portabella (ERC) (p. 288) i Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 288).

Votació: rebutjada per 9 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 289).

Proposició no de llei sobre la unificació de la política i la gestió mediambiental en el Departament de Medi Ambient (Reg. 801) (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Farrés (IC) (p. 289).

Posició dels grups: Sra. Montserrat (P) (p. 289), Sr. Portabella (ERC) (p. 289), Sr. Madueño (S) (p. 290) i Sr. Espadaler (CiU) (p. 290).

Votació: rebutjada per 9 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 291).

SUMARI (2)

Proposició no de llei sobre els cartells indicadors de l'autopista A-7 (Reg. 804) (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Farrés (IC) (p. 291).*

Posició dels grups: *Sra. Montserrat (P) (p. 291), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 291), Sr. Tomàs i Torrens (S) (p. 292) i Sr. Sabanza (CiU) (p. 292).*

El Sr. Tomàs i Torrens (S) intervé per al·lusions (p. 292).

Votació: *aprovada per unanimitat (p. 292).*

Proposició no de llei sobre el condicionament de les àrees de descans de les autopistes catalanes (Reg. 816) (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Montserrat (P) (p. 293).*

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1, de supressió)

Torn a favor: *Sr. Sabanza (CiU) (p. 293).*

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Farrés (IC) (p. 293), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 293) i Sr. Tomàs i Torrens (S) (p. 294).*

Posició del grup presentant: *Sra. Montserrat (P) (p. 294).*

El senyor secretari llegeix el text definitiu de la Proposició no de llei (p. 294).

Votació: *aprovada per unanimitat (p. 294).*

Proposició no de llei sobre la transferència a la Generalitat de Catalunya dels serveis de viatgers que Renfe presta íntegrament a Catalunya i la participació de la Generalitat en els òrgans de direcció de Renfe (Reg. 864) (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Farrés (IC) (p. 294).*

Posició dels grups: *Sra. Montserrat (P) (p. 295), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 295), Sr. Tomàs i Torrens (S) (p. 296) i Sr. Moliner (CiU) (p. 296).*

Votació del punt 1: *rebutjat per 3 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció (p. 297).*

Votació del punt 2: *rebutjat per 3 vots a favor, 17 en contra i 1 abstenció (p. 297).*

Proposició no de llei sobre la unificació de les actuals competències d'aigua dels departaments de Política Territorial i Obres Públiques i de Medi Ambient (Reg. 904) (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Martí i Conill (S) (p. 297).*

Posició dels grups: *Sra. Montserrat (P) (p. 298), Sr. Farrés (IC) (p. 298), Sr. Portabella (ERC) (p. 298) i Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 298).*

Votació: *rebutjada per 9 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 299).*

Proposició no de llei sobre l'emplaçament d'una helisuperfície a Sant Sadurní d'Anoia (Alt Penedès) (Reg. 976) (Punt setè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Montserrat (P) (p. 299).*

Posició dels grups: *Sr. Farrés (IC) (p. 300), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 300), Sr. Tomàs i Torrens (S) (p. 300) i Sr. Parera (CiU) (p. 301).*

La Sra. Montserrat (P) intervé per al·lusions (p. 301).

Votació: *rebutjada per 9 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 302).*

Proposició no de llei sobre la potenciació de la línia ferroviària Barcelona-Puigcerdà (Reg. 1046) (Punt vuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Manuel Nadal (S) (p. 302).*

Posició dels grups: *Sra. Montserrat (P) (p. 302), Sr. Farrés (IC) (p. 302), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 302) i Sr. Moliner (CiU) (p. 303).*

Votació: *rebutjada per 9 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 304).*

Proposició no de llei sobre la carretera N-152 al seu pas per la collada de Terradelles (Reg. 1050) (Punt novè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Portabella (ERC) (p. 304).*

Posició dels grups: *Sr. Farrés (IC) (p. 304), Sr. Manuel Nadal (S) (p. 304) i Sr. Casadesús (CiU) (p. 305).*

Votació dels apartats 1 i 2: *rebutjats per 3 vots a favor, 10 en contra i 5 abstencions (p. 305).*

Votació dels apartats 3 i 4: *rebutjats per 8 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 305).*

La sessió s'aixeca a un quart d'una del migdia i cinc minuts.

SESSIÓ NÚM. 3 DE LA COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La sessió s'obre a les deu del matí i dotze minuts. Presideix la Sra. Martí, acompanyada del vice-president, Sr. Gavín, i del secretari, Sr. Espadaler. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Parera (en substitució del Sr. Borràs), Sra. Bruguera, Sra. Capell (en substitució del Sr. Capdeferro), Sr. Casadesús, Sr. Coll i Bertran, Sr. Cuatrecasas, Sr. Grau, Sr. Moliner, Sr. Sabanza (en substitució del Sr. Roig) i Sr. Tomàs i Riba, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Corbacho, Sr. Madueño, Sr. Manuel Nadal, Sr. Oliari i Sr. Tomàs i Torrens, pel G. Socialista; Sr. Portabella i Sr. Puigcercós, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Farrés, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya, i Sra. Montserrat, pel G. P. Popular.

Ordre del dia

1. Debat i votació de la Proposició no de llei sobre la presentació del Programa d'obres hidràuliques (Reg. 755).

2. Debat i votació de la Proposició no de llei sobre la unificació de la política i la gestió mediambiental en el Departament de Medi Ambient (Reg. 801).

3. Debat i votació de la Proposició no de llei sobre els cartells indicadors de l'autopista A-7 (Reg. 804).

4. Debat i votació de la Proposició no de llei sobre el condicionament de les àrees de descans de les autopistes catalanes (Reg. 816).

5. Debat i votació de la Proposició no de llei sobre la transferència a la Generalitat de Catalunya dels serveis de viatgers que Renfe presta íntegrament a Catalunya i la participació de la Generalitat en els òrgans de direcció de Renfe (Reg. 864).

6. Debat i votació de la Proposició no de llei sobre la unificació de les actuals competències d'aigua dels departaments de Política Territorial i Obres Públiques i de Medi Ambient (Reg. 904).

7. Debat i votació de la Proposició no de llei sobre l'emplaçament d'una helisuperfície a Sant Sadurn d'Anoia (Alt Penedès) (Reg. 976).

8. Debat i votació de la Proposició no de llei sobre la potenciació de la línia ferroviària Barcelona-Puigcerdà (Reg. 1046).

9. Debat i votació de la Proposició no de llei sobre la carretera N-152 als seu pas per la collada de Terradelles (Reg. 1050).

La Sra. PRESIDENTA: Bón dia a tothom. Senyores i senyors diputats, comencem la sessió d'avui de la Comissió de Política Territorial.

En primer lloc, dir-los que si per part d'algun grup hi ha alguna substitució, tinguin a bé comunicar-ho a la Mesa. I, en segon lloc, si no hi ha cap inconvenient per part de cap grup, voldríem, la Mesa, fer una proposta abans de començar el primer punt de l'ordre del dia, que és fer una proposta en el sentit que aquesta Comissió pugui, durant el que resta d'aquest any —i després es farien noves propostes per als altres anys—, fer visites sobre el territori.

I la proposta que es fa, d'acord amb tots els portaveus dels diferents grups i que fa la Mesa, és que es facin quatre visites

d'aquí a final d'any com a Comissió de Política Territorial. I la proposta és la següent: és visitar el parc d'Aiguestortes, el delta de l'Ebre, la Llosa de Cavall i la Nacional 152 entre Vic i Ripoll. Aquestes quatre visites es programarien d'acord amb totes les administracions implicades en cada cas i es comunicaria als diferents diputats el dia en el qual es portaria a terme la visita.

Si no hi ha cap inconvenient per part de cap grup, donaríem la proposta aprovada per assentiment. Hi ha algun grup que hi tingui algun inconvenient o alguna nova proposta diferent? (Pausa.) No? Doncs, en tot cas, donaríem aquesta proposta per aprovada per assentiment i se'ls avisaria oportunament.

Passem a debatre el primer punt de l'ordre del dia, que és la Proposició no de llei sobre la presentació del Programa d'obres hidràuliques, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula el diputat senyor Manel Nadal.

Proposició no de llei sobre la presentació del Programa d'obres hidràuliques

El Sr. MANUEL NADAL: Molt breument, per anunciar-los que el Grup Socialista, en el seu moment, va aprovar la Llei d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, i va aprovar també que s'establís un cànon d'infraestructures hidràuliques que ajudés a finançar un conjunt d'obres, que semblaven necessàries a Catalunya, de lluita contra les riuades, de fer més embassaments per a abastament a les poblacions, de millora de les lleres dels rius, etcètera.

Aquella política que en aquell moment ens va semblar que era la correcta, i continuem pensant que és la correcta, malauradament té uns incompliments importants per part del Govern; incompliments en la forma com s'està aplicant el cànon d'infraestructures, que ens sembla que, almenys, la seva posta en pràctica s'ha demostrat que era difícil i que ha portat uns augmentos abusius del preu de l'aigua —i el Grup Socialista ha demanat que es congeli l'aplicació d'aquesta taxa fins que s'arribi a un nou consens de com s'ha d'aplicar—, i també veiem que aquest cànon d'infraestructures, que havia d'estar destinat a fer unes obres hidràuliques que havien d'estar incloses en el que es deia el Programa d'obres hidràuliques, aquest programa tampoc és conegut, ni tampoc ha estat aprovat, ni tampoc ha estat consultat als ajuntaments.

Segurament, ara se'ns anunciarà —i aquesta és la gran virtut d'aquest Parlament, que quan es fa una proposició no de llei serveix per impulsar l'acció del Consell Executiu— que el Programa ja ha estat presentat, que ja ha estat consultat a les associacions municipalistes de Catalunya —l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya—, i que, fins i tot, ha estat aprovat ja, segurament, per la Junta d'Aigües. Però jo crec que la virtut, precisament, d'aquesta Proposició no de llei és la d'impulsar el Consell Executiu i fer evident un incompliment, que és el de presentar el Programa d'obres hidràuliques, i, a més, posar de nou de relleu que el Grup Socialista no està d'acord en com s'està aplicant aquesta Llei i posar de relleu, també, amb molta contundència, que la preparació del Programa d'obres hidràuliques s'ha fet sense cap tipus de consulta —o sense una consulta adequada— als municipis de Catalunya, tal com preveia la mateixa Llei.

No es pot fer un programa d'obres hidràuliques agafant la llibreta del director general i sumant les peticions que se li han

fet al llarg de deu anys. Tots sabem que els municipis van a fer les seves peticions a la Direcció General en funció dels recursos disponibles i en funció del que creuen ells que serà la prioritat del director general, i no en funció de les necessitats reals dels seus municipis. Per exemple, jo estic convençut que un municipi del Maresme, doncs, no anirà a demanar al director general que li faci la canalització de la riera, perquè sap que no podrà fer front a la part que ha d'aportar el municipi; en canvi, la realització de les rieres del Maresme és una obra prioritària a Catalunya i, evidentment, ha d'estar en el Programa d'obres hidràuliques, que ja hi és també, d'acord, però ho dic per la forma com s'ha fet la consulta, que és agafar la llista del senyor Vilaró i dir: «Això és el Programa d'obres hidràuliques.» Calia obrir una consulta a tots els municipis de Catalunya i això no s'ha fet.

I, a més, també es preveia en la Llei d'infraestructures hidràuliques que, quan el Programa estigués aprovat, es posés en coneixement del Parlament. Segurament se'ns dirà que ja s'ha aprovat, però el Parlament encara no en té coneixement; per tant, aquesta Proposició no de llei ha servit per impulsar l'acció del Consell Executiu, no ha servit per fer la consulta als municipis, i espero que serveixi perquè el Parlament de Catalunya tingui coneixement d'aquest Programa.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. Ara, per posicionar-se, té la paraula la senyora Montserrat, del Grup Popular.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. Com sabem, s'han substanciat mocions en el si del Ple del Parlament amb igual o similar contingut de la Proposició no de llei que avui ens ocupa, i que han sigut presentades pel Grup Socialista, Iniciativa i fins i tot per Esquerra, i que han tingut el suport del Grup Popular; per tant, avui també donem suport a la Proposició no de llei presentada pel Grup Socialista.

La Sra. PRESIDENTA: Molt bé. Moltes gràcies, senyora Montserrat. També per posicionar-se, ara té la paraula el senyor Farrés, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Manifestar que el Grup d'Iniciativa per Catalunya està d'acord amb la Proposició no de llei per diverses raons. Tal com ha dit el portaveu del Grup Socialista, fonamentalment perquè la contrapartida dels canons, dels controvertits canons, és evidentment un programa; segon, perquè és necessari actuar per programes i evitar que determinades obres d'infraestructura es facin en funció de les pressions d'ajuntaments o de grups socials o el que sigui, que en definitiva col·loquen moltes vegades els alcaldes així, en una figura com semblant a la de l'«aconseguidor» —o com es digui en català—, i, per una altra banda, per actuar ordenadament sobre el territori i intentar treure aquesta inseguretat jurídica sobre la programació, sobre les prioritats i sobre la racionalitat de la mateixa actuació en el territori.

Posar de manifest que fins i tot alguns organismes dependents de la mateixa Generalitat —i em refereixo especialment a l'Incasol—, incompleixen, moltes vegades, obligacions de tipus d'infraestructures; vull dir que es veu obligat al voltant d'alguns dels seus polígons, i que podrien i que haurien de complementar aquest programa d'actuació. Tan sols el coneixement públic, amb independència que no s'hagi fet la consulta als ajuntaments, de quin és el Programa podria no solament evidenciar el

que està previst, sinó allò que s'hi hauria d'afegir per part d'alguns dels organismes que també hi tenen obligacions.

És per tot aquest conjunt de raons que nosaltres creiem que s'ha de notificar als ajuntaments i s'ha de fer la consulta i s'ha de comunicar al Parlament, per poder ser objecte també d'anàlisi, de discussió i de reflexió de la proposta concreta d'actuació.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Ara, també per posicionar-se, té la paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Senyora presidenta, nosaltres votarem favorablement, també, aquesta Proposició no de llei presentada pels diputats socialistes, perquè ens sembla correcte que, si el contribuent paga un cànon en el seu rebut d'aigua —que, per cert, com tots sabem, ja és prou costós—, doncs, aquests diners que cada un de nosaltres paguem vagin a bon port, i això no vol dir res més que al lloc on, en crear-se aquest cànon, es va decidir que anirien. Si no hi ha un programa d'obres hidràuliques clar i concís, no entenem el motiu d'aquest cànon, i, per tant, sí que entenem que és absolutament necessària l'aplicació d'un programa d'obres hidràuliques que compleixi aquestes condicions.

Per tant, la votarem favorablement.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Portabella. També, doncs, ara, per posicionar-se, té la paraula el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Coll.

El Sr. COLL I BERTRAN: Gràcies, senyora presidenta. Bé, nosaltres no la votarem a favor; votarem en contra d'aquesta Proposició no de llei, i hi votarem en contra per diverses raons.

Abans de res, volia dir una cosa que em sembla que ha de quedar clara: el cànon no implica necessàriament i d'una manera directa el programa; implica fer obres, i aquesta és una confusió que jo vull pensar que s'escapa de manera involuntària, però que tinc la sensació que s'està escapant ja de manera molt reiterada. No és cert —no és cert— que amb el cànon de l'any 91 i amb el cànon de l'any 92, no havent-hi programa, efectivament, no hi hagi hagut obres. No és cert. I ja ho vaig explicar en l'últim Ple, quan vam discutir la Moció que sobre el tema havia presentat Iniciativa per Catalunya. No hi ha programa encara, però sí que hi ha hagut obres durant l'any 91 i l'any 92, i, per tant, l'ús del cànon ha sigut correcte d'acord amb la Llei. No només això, sinó que l'any 92 es va iniciar l'ús d'un crèdit de 2.500 milions de pessetes perquè les obres van ser superiors, fins i tot, al que s'havia recaptat per cànon. Aquest és un tema que em sembla que és important que quedi clar.

Dit això, el que els he d'anunciar —i de fet ja el Grup Socialista ha dit que es pensava que ho faria— és que el Programa d'obres hidràuliques va ser aprovat per la Junta de Govern de la Junta d'Aigües abans-d'ahir, de manera que, en aquests moments —abans-d'ahir—, tenim un programa d'obres hidràuliques ja aprovat que segueix el tràmit que marca la Llei i aquest tràmit és ara passar pel Consell Tècnic i pel Consell Executiu. Ahir mateix el conseller... —perdó, no abans-d'ahir: dimarts, eh?; abans-d'ahir era Sant Joan—, ahir mateix el conseller comentava que probablement anirà a la primera sessió del Govern i, si no, a la segona, a partir d'avui o d'ahir, exactament, i posteriorment, lògicament, serà entrat al Parlament. El conseller ja va anunciar, a través del nostre Grup, la seva voluntat que el mes d'octubre es faci una compareixença en aquesta mateixa Comissió per presentar aquest Programa i per debatre'l amb els

grups parlamentaris, i en aquell moment discutirem, doncs, opinions —segur que n'hi haurà moltes— dels diferents grups parlamentaris sobre la qüestió.

Jo tinc la impressió que amb el delit i les ganes d'entrar a fons en el tema del Programa, el Grup Socialista fa una lectura d'aquesta Proposició no de llei que va molt més lluny del que realment diu la Proposició no de llei; el Grup Socialista diu: «És que, en realitat, darrere d'aquesta Proposició amaguem la nostra disconformitat amb...», etcètera. Bé. El que hi diu, en aquesta Proposició no de llei, és que es presenti el Programa abans de tres mesos; no hi diu res més, i, per tant, qualsevol altra lectura seria una lectura de judici d'intencions, no?

Jo entenc —i el nostre Grup ho entén— les ganes que tenen els diferents grups de la cambra de parlar del Programa a fons i amb detall. Repeteixo que ja hi haurà..., al seu moment, quan els tràmits s'hagin complert adequadament..., i, per tant, entrar-hi ara seria avançar-nos als fets, sobretot quan l'aprovació és a nivell de la Junta d'Aigües i falta l'aprovació del Consell Executiu, que, lògicament, pot canviar coses.

El Programa no serà aquí abans de tres mesos: serà aquí probablement abans d'un mes, i lògicament nosaltres no els votarem aquesta Proposició no de llei perquè el Govern no necessita per res l'impuls sobre aquesta qüestió, perquè en el seu calendari està previst ser, fins i tot, doncs, més exigents en el temps del que ens demana el Grup Socialista.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Coll. Fetes les intervencions de tots els grups, passàrem a la votació de la Proposició no de llei sobre la presentació del Programa d'obres hidràuliques.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 9 vots a favor i 12 en contra.

Passàrem al següent punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre la unificació de la política i la gestió mediambiental en el Departament de Medi Ambient, que ha presentat el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Farrés.

Proposició no de llei sobre la unificació de la política i la gestió mediambiental en el Departament de Medi Ambient

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyora presidenta. En aquests darrers temps molt sovint se'ns parla de competitivitat, de productivitat i de funcionament eficaç del conjunt de la societat, i, per tant, s'entén també de l'Administració.

Tal com fa un moment es deia, ja no és suficient fer coses, sinó que del que es tracta és de fer-les d'una manera ordenada i responnent a criteris funcionals. Nosaltres entenem que en l'actual organització de les diferents conselleries existeixen disfuncions organitzatives, una de les quals fa referència a aquesta Proposició no de llei que en aquests moments s'està defensant, com més endavant n'hi ha una altra, presentada pel Grup Socialista, que evidencia una altra disfunció organitzativa, i algunes altres que també es produeixen en altres conselleries.

La creació del Departament de Medi Ambient nosaltres creiem que va quedar com un gest polític; un gest polític impor-

tant i que valorem molt positivament, però que un conjunt de competències que des d'un punt de vista lògic de funcionament organitzatiu, jo em suposo que per raons competencials i de lògic recel per part de les diferents conselleries de no voler deixar o de transferir a una altra algun paquet important d'actuació, doncs, va fer que l'actual contingut de la Conselleria de Medi Ambient, al nostre criteri, sigui insuficient i sigui necessari incorporar-hi —incorporar-hi—, altres funcions i competències que s'exerceixen des d'altres conselleries, d'una manera molt especial les que són objecte de contingut de la Direcció General de Medi Natural. Això està posat en evidència per deu mil circumstàncies de la gestió quotidiana, i nosaltres entenem que s'hauria de fer aquest pas d'unificar aquests departaments, o en tot cas fer-los dependre d'una mateixa conselleria.

Com que sembla ser que hi han indicis que és possible que en els propers mesos hi hagi una..., és possible que hi hagi nou govern de la Generalitat i, per tant, en aquests moments, que s'estan discutint altres qüestions de creació de figures de comissionats i tal, que porta a creure, doncs, que evidentment hi poden haver modificacions en aquest sentit, creiem que una proposició no de llei, en aquests moments, si era aprovada, serviria perquè en el moment —si és que es dona— d'aquesta reorganització del Govern, poguessin racionalitzar-se els continguts d'algunes conselleries, i especialment pel que fa referència..., o en la direcció de potenciar i de donar instruments perquè el Departament de Medi Ambient pugui realment impulsar amb eficàcia una línia coherent d'actuació, i alhora, també, no solament a nivell de contenció o de correcció d'efectes negatius de l'activitat i del desenvolupament econòmic, sinó també amb mecanismes per poder impulsar —com es diu en aquest cas— formes d'energies alternatives, renovables, etcètera, etcètera. I, per tant, fer més eficaç aquesta acció.

És per tot això que el Grup d'Iniciativa per Catalunya creu que seria necessari fer aquestes modificacions d'aquestes direccions generals, a fi i efecte —hi insisteixo— de potenciar tot el que és el conjunt de la Conselleria de Medi Ambient.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Ara, per posicionar-se, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. Coincidim plenament amb l'exposició de motius i el contingut de la Proposició no de llei que ha defensat l'illustre diputat; per tant, el Grup Popular li donem suport i la votarem a favor.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. I ara donaríem la paraula per posicionar-se al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; té la paraula el senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Bé, com tots sabem, i els que fins ara, doncs, no ho sabien, han pogut adonar-se'n no fa gaires dies mitjançant les informacions que han arribat de la conferència de les Nacions Unides pel medi ambient i el desenvolupament que s'ha fet a Rio, les problemàtiques ambientals han de contemplar totes les activitats humanes, ja que res pot desvincular-se del marc global on es produeixen tot aquests tipus d'activitats.

Aquí a Catalunya, des de no fa massa, s'ha creat un departament específic per a la gestió ambiental del nostre país, que és, sens dubte, un pas endavant i un avenç considerable. Ara, però,

es tracta que aquest Departament pugui realment gestionar tots els recursos naturals del nostre país; sense això, com a primer pas, no farem res i tot el tipus de problemàtiques ambientals quedaran distorsionades en la seva traducció pràctica.

Tot i això, des d'Esquerra Republicana pensem que el Departament de Medi Ambient, de fet, hauria de ser un macrodepartament, si se'm permet l'expressió. Amb això, el que voldríem expressar és que hauria de tenir les competències que sens dubte li pertanyen, però que, a més a més, hauria de poder incidir sobre tots els altres departaments del Govern català; és a dir, ha de poder definir la política ambiental del Govern i, d'aquesta manera, per tant, en aquells elements que afecten altres departaments, doncs, també poder-hi dir la seva.

Sent conscients que això, de moment, és demanar una mica massa, de moment, també, votarem a favor d'aquesta Proposició no de llei. Unificar competències: com he dit, sense això no és possible preveure que la gestió ambiental a Catalunya sigui realment efectiva. Hi votarem, per tant, a favor.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Portabella. I ara, també per posicionar-se, donaríem la paraula al Grup Parlamentari Socialista; té la paraula el senyor Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyora presidenta. Aquesta Proposició no de llei és pràcticament una continuació del debat que vam tenir en el seu dia quan es va constituir la Conselleria de Medi Ambient en el Parlament de Catalunya.

Fa molts anys que els que estem preocupats pels temes mediambientals veiem com el Govern de Catalunya no ha convertit en un tema prioritari els temes mediambientals i, fruit d'això, no es va dotar d'una administració que pogués respondre a aquestes necessitats. Va ser fruit d'una situació molt conflictiva, per manca d'aquesta política, el que va donar el resultat d'una conselleria de medi ambient. En constituir-se, el Partit Socialista no es fiava massa que des del Govern es pogués donar una alternativa clara de gestió a allò que mancava, que era una política mediambiental, i per això, en el seu dia, vam presentar un text alternatiu —malgrat que això no és gaire usual— a la creació de la Conselleria, dotant-la d'unes competències i d'uns continguts que permetessin que es pogués no només fer la política de criteris generals, sinó que, a més a més, es pogués fer una gestió coherent, que ens falta i ens manca a Catalunya. I vam fer un text alternatiu amb totes les competències que crèiem nosaltres que hauria de tenir, i això, fins i tot, va ser titllat que no era normal el fet que es constituís una conselleria per via del procediment de llei.

Però el que nosaltres ens temíem va ser una realitat; és a dir, es va crear una conselleria del «mig ambient», o sigui, de la meitat de l'ambient, i no la Conselleria del Medi Ambient, com seria el coherent. I, malgrat que es va manifestar que era la primera conselleria del medi ambient que es constituïa a nivell de l'Estat, i no agències de medi ambient, aquesta Conselleria, podem afirmar avui, després d'analitzar les competències que hi ha a nivell de l'Estat, que està molt per sota, però molt per sota, de la majoria de les agències de medi ambient que hi ha a nivell de l'Estat que no tenen el rang de conselleria —malgrat que aquesta no va ser la primera conselleria que es va constituir a nivell de l'Estat, sinó que n'hi ha d'altres i amb moltes més competències.

Per tant, seria una inconseqüència que en aquests moments continués aquesta situació, i seria una gran racionalitat que el

Govern modifiqués la seva actitud i dotés aquesta Conselleria de plens continguts. Com abans se citava, a la conferència de Rio no només s'han discutit polítiques generals, sinó que s'ha discutit la necessitat d'aplicar una política mediambiental a nivell de tot el món, de tota la terra, per resoldre tants problemes, però que s'ha d'aplicar a nivell concret, a nivell de les diferents situacions locals. I, per tant, seria necessari tindre una conselleria que realment portés endavant aquesta política. I vam veure, a Rio mateix, que allí hi havia representants de la Conselleria de Medi Ambient, però també de la Conselleria d'Agricultura; per tant, més plasmada, la incoherència, no ho pot ser més.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta Proposició no de llei, però demanaríem, sobretot, al Grup de la majoria que rectifiqués la seva política, perquè Catalunya pugui estar al davant de les polítiques mediambientals de tot l'Estat, com li correspon.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Madueño. I ara, també, per posicionar-se, donaríem la paraula al Grup Parlamentari de Convergència i Unió; té la paraula el senyor Espadaler.

El Sr. ESPADALER: Gràcies, senyora presidenta. Molt breument, avanço ja, així per començar, que el nostre vot serà negatiu per tres raons substancials. En tot cas, exposaré les tres raons en primer lloc i després passarem una mica a fer una anàlisi molt ràpida de les dues direccions generals afectades pel traspàs que es demana.

En primer lloc, em sembla que hi ha una raó de fons, que per ella mateixa ja és prou convincent, i que és que el Departament de Medi Ambient, igual que algun altre departament de la Generalitat, però aquest d'una manera molt especial, és un departament horitzontal. Això, de fet, ja ho va reconèixer, en el debat que es va fer el 20 de març de 1991 en aquesta cambra, el conseller Bassols, que reconeixia que era una matèria horitzontal, interactiva, multidisciplinària, entre diversos sectors de l'acció pública. Aquest fet vol dir..., implica, per una part, que té competències pròpies —evidentment, les té— i, per altra part, que té presència activa en el si d'altres departaments. Conseqüentment, no és necessari que assumeixi, doncs, noves competències, de moment, tenint en compte que ja és present en d'altres departaments.

Per altra part, hi ha una raó de funcionalitat que em sembla..., que em sembla important de posar de manifest aquí, i és que, de fet, en el text pròpiament de la Proposició no de llei que se'ns presenta avui, s'està reconeixent implícitament que, aquestes funcions, el Govern de la Generalitat ja les està portant a terme, o sigui, que l'únic que es demana és el traspàs; per tant, jo entenc que hi ha un reconeixement implícit que es duen a terme aquestes funcions de preservació del medi ambient, bé seguides de la Conselleria d'Agricultura, bé seguides de la Direcció General d'Energia o el Departament d'Indústria i Energia.

Una tercera raó, així, prou important, és que pensem que els òrgans dels quals es demana el traspàs tenen competències que van més enllà de les pròpiament mediambientals. Això, especialment, la Direcció General d'Energia té competències com, per exemple, en matèria d'utilització dels transports i distribució d'energia, entre d'altres que no són pròpiament o exclusivament mediambientals; aleshores caldria fraccionar, doncs, aquesta Direcció General, etcètera, etcètera.

Baixant ja al detall de les direccions generals afectades, el braç executor de la Direcció General d'Energia és l'Institut Català d'Energia, que cal recordar que en el seu Consell d'Administració té un membre nomenat directament per Medi Ambient, i això és una prova més que Medi Ambient és un departament horitzontal, o transversal, que col·loca persones, o que té veu i vot, en el si de les altres conselleries i executa competències que van una mica més enllà del medi ambient.

Pel que fa a la Direcció General de Medi Natural, una part de les seves competències ja han estat traspassades a Medi Ambient: per exemple, en regulació, utilització, control, inspecció i sanció en matèria de fertilitzants i adobs i en fangs de depuració utilitzats directament o indirectament en l'agricultura o, per exemple, la recollida i eliminació de purins o d'animals morts, inclosos els de residus d'escorxador, o, per exemple, també —i això és una altra prova de la seva horitzontalitat— designa membres a la comissió assessora en matèria de circulació motoritzada en el medi rural.

Per altra part, m'estalvio de dir, doncs, totes les competències que ha adquirit Medi Ambient provinents del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Per tant, doncs, tenint en compte d'una banda el caràcter transversal o horitzontal de Medi Ambient; tenint en compte les funcions i competències derivades de l'aplicació de l'article 10.1.5 de l'Estatut que duen a terme; tenint en compte que els òrgans afectats tenen competències que van més enllà pròpiament del medi ambient, i que, per tant, entenem que en el text es reconeix implícitament que aquestes funcions ja les exerceix el Govern de la Generalitat, el nostre vot serà en contra. Gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Espadaler. Sotmetem doncs ara a votació la Proposició no de llei sobre la unificació de la política i la gestió mediambiental en el Departament de Medi Ambient, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició ha estat rebutjada per 9 vots a favor i 12 en contra.

I passem al següent punt de l'ordre del dia, debat i votació de la Proposició no de llei sobre els cartells indicadors de l'autopista A-7, que ha presentat el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya: té la paraula el senyor Farrés.

Proposició no de llei sobre els cartells indicadors de l'autopista A-7

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Cal reconèixer que aquest diputat defensa aquesta Proposició no de llei amb un cert rubor, perquè demanar, vull dir, al partit del Govern que, per favor, catalanitzi uns rètols que estan situats en una autopista i que assenyali per la part sud el començament administratiu —podríem dir— de Catalunya, al lloc on hi ha en aquests moments un magnífic rètol que marca la província de Tarragona, em sembla que era una cosa tan òbvia que, d'alguna manera, hauria d'estar ja..., en fi, no s'hauria hagut de donar peu a plantejar aquest tema.

Fa pocs dies se'ns deia que Convergència i Unió era un partit municipalista perquè tenia molts municipis. Jo ja estic con-

vençut que Convergència i Unió és un partit també molt provincialista, perquè té tres de les quatre diputacions, però això no el fa necessàriament..., vaja, no és obligatori que, d'alguna manera..., i em sembla molt bé, que el rètol que indica la província de Tarragona hi sigui, però no és obstacle perquè es pugui senyalar el tema, doncs, del límit sud on comença Catalunya.

Per una altra banda, la grafia en català del *río Cenja* o del *río Ebro* tampoc fa difícil d'interpretar per a qui passi per allà, doncs, que estem passant per sobre d'un riu, i, per tant, en aquest sentit, en fi..., tinc una certa..., fins i tot, curiositat per veure quin és el resultat de la votació. Perquè encara que hom ha pogut comprovar que és difícil impulsar l'acció de govern des de l'oposició, seria bo que, de tant en tant, es deixés també impulsar per corregir coses que, segurament, deuen ser oblidats, sense mala intenció, però que, efectivament, donen una imatge, vull dir, que em sembla que no és la que correspon ni la que pretenem tots plegats.

Simplement és això, perquè em sembla que amb la lectura del text de la Proposició no de llei és fàcil arribar a les conclusions que siguin.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Per posicionar-se per part del Grup Popular, té la paraula la senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. Per anunciar el vot favorable del Grup Popular a aquesta Proposició no de llei i per dir-li a l'illustre diputat que li desitjo molta sort.

Dues qüestions: la primera perquè el Grup de la majoria doni suport a aquesta Proposició no de llei, que la trobo molt adient i, en segon punt, en cas de rebre el suport, que ho aconsegueixi, perquè crec que molts de vostès recordaran com el Grup Popular, des de l'any 1988, ve reivindicant una retolació a la sortida 33 de la mateixa autopista que anunciï que a cinc-cents metres, aproximadament, hi ha l'aparcament de les mercaderies perilloses Riuciar i que seria molt interessant que tot el trànsit que patim a través d'aquesta autopista, que entren, doncs, per dalt a la Jonquera i que van en destí molts a Catalunya i d'altres que passen cap a altres comunitats autònomes, sapiguessin l'existència del mateix aparcament. No ho hem aconseguit, i per això li dic, illustre diputat, que li desitjo molta sort.

Res més i moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Bé, nosaltres votarem a favor, sobretot perquè ha deixat molt clar el senyor Farrés què és el límit administratiu de Catalunya. El que passa és que moltes vegades veiem que de forma oficial no es respecta el que demana aquí Iniciativa, no es fa, però es fa d'aquella forma oficiosa que, a vegades, és aquella mena d'obvietat a què ens té acostumats el Govern de la majoria, és a dir, aquesta mena de «Benvinguts a Catalunya» o «6 milions de catalans us donen la benvinguda», cosa que venint des del nord, venint des del Rosselló, entrant a Puigcerdà des de la Guingueta, agafa tons de surrealisme, perquè és clar, deixant la Guingueta, deixant altres catalans del nord, que sis milions et donin la benvinguda, també de catalans, o «Benvinguts a Catalunya», fa l'efecte que és un ús indegut del nom de Catalunya i que no està ben bé clar. Jo penso que això caldria regularitzar-ho i, de moment, hi votarem a favor, pe-

rò cal que aquest Parlament algun dia deixi clar que això és el Principat de Catalunya i que la catalanitat és quelcom compartit amb altres territoris venint de la franja de ponent, per exemple, o venint del nord, i, possiblement –potser a algú d'aquesta Comissió no li agradarà– també, venint del sud, com deia la cançó d'aquell senyor que cantava de tant en tant.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Jo voldria començar recordant que a finals de l'anterior legislatura va haver-hi una iniciativa similar, presentada pel mateix grup, i defensada en aquell cas per un diputat fill de la zona, el senyor Gimeno, que va defensar apassionadament, doncs, una proposició no de llei com aquesta, i recordo que aleshores fins i tot va ser més divertit, perquè un diputat de Convergència i Unió va demanar que es fes un mapa de Catalunya; crec recordar que el representant del Grup Socialista va defensar l'actuació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, perquè ja hi ha mapes de Catalunya de les zones comarcals, territorials, on s'expliquen, on estan tots els accidents geogràfics i com s'han d'escriure, estan a l'abast i, a més a més, són de molta qualitat i a l'abast de tothom; recordo això i recordo que es va aprovar aquella Moció, aquella Proposició no de llei, doncs, en aquest sentit. És clar, ha passat un temps, un temps que necessàriament jo crec que per al Grup de Convergència i Unió, però també per als altres grups parlamentaris, vol dir dues coses: o bé que Aumar no fa cas de les gestions que realitza, segurament, el Consell Executiu de la Generalitat a instàncies d'aquest Parlament, o bé que el Grup d'Iniciativa desconfia que el Govern de la Generalitat faci les propostes que en aquell dia es van aprovar en aquesta mateixa sala, en aquesta mateixa Comissió i en aquest mateix Parlament.

Nosaltres considerem, continuem considerant, que és bàsic que es normalitzi lingüísticament tota la retolació de les carreteres catalanes, que es senyalin en la nostra llengua tots els accidents geogràfics –els rius, les muntanyes– i, també, les divisions administratives, siguin municipis, siguin comarques, i que, lògicament, també es senyalin els límits administratius de Catalunya. En el benentès que tot això facilita, segurament, que els conductors sabran exactament on es troben en cada moment, què tenen al davant i on queden situats; per això, com aquella altra vegada, avui una altra vegada –un altra vegada més– el Grup Socialista donarà recolzament a aquest tipus d'iniciatives i, per tant, tindrà el vot favorable del nostre Grup Parlamentari.

Gràcies, senyor president.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Tomàs. Per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Sabanza.

El Sr. SABANZA: Moltes gràcies, senyora presidenta. En primer lloc, i en nom del Grup de la majoria, he de manifestar que compartim i comprenem les motivacions i els arguments que han portat el Grup d'Iniciativa per Catalunya a presentar la Proposició no de llei que ara debatem, malgrat el judici d'intencions que, sobre votacions, oblots i lectura de text, que jo recomanaria a tots els diputats que la facin, de la Proposició no de llei que s'ha presentat. És obvi que des del Parlament, així com des del Consell Executiu, hem de mostrar una especial sensibi-

litat per garantir i fomentar l'ús de la nostra llengua a tots els nivells i, més encara, quan es tracta de la presència del català en serveis de caire públic. Igualment, els articles aprovats per aquesta cambra, en les lleis d'organització territorial, ens obliguen a vetllar per la utilització de les divisions administratives que els catalans ens hem donat mitjançant llei del Parlament.

Malauradament, de vegades, però, els desitjos, les voluntats i els imperatius aprovats en aquesta cambra topen amb una realitat de la qual no ens en podem substraure. De tots és sabut que la concessió d'Aumar depèn del Govern central i el Consell Executiu no pot fer més que suggerir i recomanar a aquesta empresa concessionària que endegui les accions adients per catalanitzar la seva senyalització en el pas de l'autopista pel territori català, alhora que incorpori en la seva senyalització vertical les delimitacions administratives esmentades a la LOT.

Uns suggeriments i unes recomanacions que, evidentment, el Consell Executiu farà arribar a l'empresa concessionària, tot i essent sabedors que el Govern de la Generalitat no té cap poder coercitiu en aquesta situació que se'ns planteja a través de la Proposició no de llei. Un cop més, ens veiem obligats a referir-nos a la duplicitat d'administracions que operen a Catalunya, un factor que se'ns dubte limita, com és el cas corresponent, la correcta aplicació d'aquelles disposicions i d'aquella legislació generada per aquesta cambra; una situació que, al nostre entendre, podria superar-se temporalment mitjançant la implantació del que s'anomena, últimament, Administració única a tot el territori català. Mentrestant, continuarem fent les gestions que calguin per millorar i garantir el compliment de les nostres lleis i, en conseqüència, votarem a favor de la Proposició no de llei que ara tractem per normalitzar lingüísticament i territorialment els indicadors de l'autopista A-7, si bé no voldria acabar sense fer una recomanació a tots aquells grups que tan fogosament han defensat aquesta catalanització, que hi ha altres administracions a què es poden fer aquestes mateixes peticions i, especialment, el senyor Tomàs, doncs, les seves noves responsabilitats, si les gestions voluntàries del Govern de la Generalitat no arriben a bon terme, jo estic segur que podrà presentar aquesta mateixa Proposició no de llei, doncs, al Senat perquè sigui aprovada, que segurament doncs allí es pot obligar una Administració que hi té totes les competències.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Sabanza. (El Sr. Tomàs i Torrens demana per parlar.) Senyor Esteve Tomàs, per què demana la paraula?

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Simplement per al·lusions, senyora presidenta.

Agraeixo que el senyor Sabanza em faci més poderós a mi que al Govern de la Generalitat. Moltes gràcies.

(Rialles i veus de «Molt bé!».)

La Sra. PRESIDENTA: Procedim a la votació, doncs, de la Proposició no de llei sobre els cartells indicadors de l'autopista A-7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, s'ha aprovat aquesta Proposició no de llei per unanimitat dels presents.

I passem al quart punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre el condicionament de les

àrees de descans de les autopistes catalanes, presentada pel Grup Popular. Té la paraula la diputada senyora Montserrat.

**Proposició no de llei sobre el
condicionament de les àrees de descans
de les autopistes catalanes**

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. Assolir per a Catalunya una xarxa d'autopistes que permeti una millor comunicació entre els principals nuclis de població, una major seguretat dels conductors i usuaris a casa nostra, unes infraestructures viàries modernes i equipades és imprescindible per a sectors cabdals de la nostra economia, com ho són el turisme, tant l'interior com l'exterior, o el transport nacional i internacional, entre d'altres, i que aquests, obligats al descans de conducció cada quatre hores i al descans nocturn, per exigències de la Llei, la LOT, Reial decret 1999/1979, de control dels tacògrafs.

A diferència del que succeeix a la major part dels països d'Europa, a les àrees de descans de les autopistes catalanes, fins i tot en les de nova realització, i que són utilitzades per gran nombre d'usuaris, manquen dos serveis bàsics: lavabos i telèfon, la qual cosa, a més a més de crear problemes higiènics i incomoditats als usuaris, principalment a les senyores —i vostès ja em comprendran— mostra Catalunya com a país subdesenvolupat. Evidentment, d'aquesta Proposició no de llei se'n deriven dos plantejaments diferents: l'un, les autopistes fruit d'una concessió de l'Estat i, l'altre, les autopistes o concessions responsabilitat de la Generalitat.

Per tant, el Grup Popular presenta la següent Proposició no de llei a la consideració de tots vostès, senyores i senyors diputats, tot i estant d'acord amb el redactat corregit que els serveis lingüístics de la cambra ens han passat, que diu: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a establir les negociacions necessàries amb els concessionaris d'autopistes a Catalunya perquè, en el termini de dos anys, totes les àrees de descans de les autopistes de Catalunya comptin amb lavabos i telèfon.»

Res més i moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Atès que ha estat presentada una esmena per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Sabanza per a la seva defensa.

El Sr. SABANZA: Moltes gràcies, senyora presidenta. Referent a la Proposició no de llei presentada pel Grup Popular, hem d'efectuar un seguit de consideracions prèvies que ajuden a situar la problemàtica que actualment presenten les àrees de descans a les autopistes catalanes. Ens trobem actualment amb àrees de descans que no disposen dels serveis elèctrics i hidràulics necessaris per a poder aplicar immediatament allò que es demana en aquesta Proposició. De vegades, fins i tot, aquests serveis se situen en llocs sensiblement allunyats i la dotació d'aquests serveis a les àrees podria comportar uns desequilibris econòmic-financiers de la concessió que impediria obligar-los a afrontar-ho, en el termini esmentat de dos anys, fins i tot a les que són concessions de la mateixa Generalitat. No cal dir que la cosa es pot complicar molt més si parlem de les concessionàries ACESA i Aumar, com a exemple, que teníem a la Proposició no de llei de què hem parlat abans. D'altra banda, arreu de l'Estat ens trobem àrees de descans sense control directe ni vigilàn-

cia constant, demostrant-nos que, malauradament, es fa gairebé del tot impossible garantir el manteniment en bon estat dels esmentats espais.

La proximitat entre les àrees de descans i les de serveis, dotades aquestes de tota mena de serveis per als usuaris, fa pensar que no és del tot imprescindible dotar de telèfon i lavabos totes les àrees de descans; ara bé, és voluntat del Govern estudiar aquells casos puntuals en què les raons de distància aconsellin dotar d'aquests serveis les àrees de descans.

Un altre tema són les autopistes de nova construcció i dependents de la Generalitat, en les quals sí que es pot preveure aquesta possibilitat, com és el cas, per exemple, del tram el Garraf - el Vendrell, en què és voluntat del Govern contemplar la implantació com a experiència pilot.

Per tot això, hem considerat adient presentar una esmena a la Proposició del PP, en la qual proposem suprimir la frase: «en el termini de dos anys», perquè, entre altres coses, podria semblar un incompliment del Govern si en el futur les gestions davant les concessionàries, sobre les quals no tenim competències, no fossin les desitjades i, si s'acceptés presentar aquesta esmena, el nostre Grup votaria afirmativament aquesta Proposició no de llei.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Sabanza.

Per posicionar-se per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Molt breument per dir que el Grup d'Iniciativa per Catalunya donarà suport a aquesta Proposició no de llei per les raons adduïdes per la senyora Montserrat en relació amb els exàmens de tacògrafs; també per altres parades no obligatòries, però que sí que serien desitjables, precisament en determinades èpoques de l'any, que les autopistes de Catalunya serveixen per travessar durant moltes hores de viatge..., moltes persones que van molt més cap al sud..., i molt possiblement tot això ajudaria a fer baixar l'índex de sinistralitat de les nostres autopistes.

Dir, no obstant, que ens sembla que dos anys era un termini prou racional com per poder fer una acció decidida. Estem segurs..., vull dir, aquest Parlament hauria entès perfectament si en algun lloc per les seves especials característiques es feia difícil la instal·lació d'aquests serveis; no obstant, en cas que sigui acceptada aquesta esmena, considerem i esperem que en un termini raonable de temps puguem veure aquests serveis presents a les nostres autopistes.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Ara, per posicionar-se, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Nosaltres votarem a favor i, en definitiva, veiem que no és res de l'altre món, és el que es demana en el Pla general de carreteres, és el que en qualsevol país es fa; però acabem de quedar sorpresos, però en definitiva tampoc tan sorpresos, quan veiem que aquest Govern continua amb la tònica habitual a què ens té acostumats: és a dir, a privatitzar aquest país de mica en mica. És a dir, resulta que és més important o cal preponderar les àrees de serveis privades, on en definitiva es va al consum privat, que no les àrees públiques, que és un bé públic, un bé so-

cial, com serien les àrees de descans amb un telèfon i un lavabo. És en definitiva la política privatitzada, la política a la qual ja ens té acostumats, que qui vulgui un servei que, en definitiva, és públic, l'hagi de pagar.

Però, malgrat tot, també hi votarem a favor, malgrat que s'accepti l'esmena, però creiem que si aquest Govern no es veu en cor en dos anys de construir a les àrees de servei el que aquí es demana, ho tenim una mica cru durant aquesta legislatura. Ens sembla que tampoc es demana res de l'altre món. I, d'altra banda, dir que és importantíssim —ja dèiem que sortia al Pla general de carreteres— que no només a les autopistes —aquí es parla de les autopistes—, creiem que a les carreteres també; perquè el nostre país té, bàsicament, dos fluxos importants: un és el transport de mercaderies industrials, molt important, que necessita aquestes àrees de descans, i l'altre és el tema del turisme que, a determinades èpoques de l'any, també genera un flux molt important a les nostres carreteres.

Per tant, votarem a favor, però —ho repeteixo— ens consta una mica aquesta mena de pesar que sempre s'està facilitant allò privat per sobre del que és públic.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. I, per posicionar-se per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Hom està acostumat que, quan un grup de l'oposició presenta una proposició no de llei, si hi ha una esmena de Convergència i Unió és per demanar que això es faci no en el termini que es descriu sinó al més aviat possible, o bé dos, tres, quatre anys més enllà, en funció dels criteris del Govern.

És clar, aquesta vegada hem vist una esmena que era al revés, és a dir que es reduïa en dos anys, i això, lògicament, provoca que un hagi pensat que és que realment aquesta Proposició no de llei ja no té efecte legislatiu, perquè se suposa que si demanen que això sigui immediatament és que el Consell Executiu ja té previst un conjunt d'actuacions per instal·lar lavabos i telèfon a totes les autopistes de Catalunya, o almenys, almenys, ja té l'acord amb les concessionàries corresponents perquè això es faci.

Això és el que un pensava i que, per tant, doncs, calia dir: «voto favorablement, perquè és una cosa que està en marxa», però de la intervenció del portaveu de la majoria no s'ha desprès... Simplement he sentit dir alguna cosa així com una instal·lació pilot en un tram determinat de les autopistes, i, per tant, doncs, és bo que el Grup Socialista doni suport a aquesta iniciativa, en el sentit que calen lavabos i telèfons a totes les àrees de descans de les autopistes catalanes. Però no tan sols calen lavabos i telèfons, sinó que en moltes de les autopistes no hi han ni àrees de descans; ens trobem, doncs, autopistes recentment inaugurades que, a part del lavabo i del telèfon, caldria que també possessin àrees de descans perquè s'hi poguessin posar els lavabos i els telèfons dintre d'elles.

Per tant, nosaltres demanem que en sentit ampli el nostre vot seria que es creessin àrees de descans, que dins d'aquestes àrees de descans hi haguessin els serveis personals, doncs, correctes, que estiguessin nets i ben mantinguts i, a més a més, hi haguessin els sistemes de comunicació, de telèfon, fins i tot noves tecnologies com el fax, instal·lats en aquestes àrees de servei per facilitar, doncs, la tasca, bàsicament, dels conductors de mercaderies.

Per tot aquest sentit, nosaltres votarem favorablement aquesta Proposició no de llei, amb l'esperança que els catalans, d'ara endavant, a partir de la gestió feta pel Govern de la Generalitat, tinguem els serveis necessaris i vitals quan circulem per les nostres autopistes.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Esteve Tomàs. I ara, per tal de pronunciar-se respecte si accepta o no l'esmena, té la paraula la diputada senyora Montserrat, del Grup Popular.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. Benvolgut il·lustre diputat senyor Sabanza, des del moment que se'ns va presentar aquesta esmena jo ja vaig quedar una mica sorpresa, veient que es treia el termini de dos anys, perquè creiem que ja era prou considerable, aquests dos anys, per poder tenir temps de preparar les àrees de descans amb lavabos i telèfons. Però, perquè vostè vegi, en fi, la bona voluntat i que vostès tinguin més temps —no sé quants anys seran—, que puguin posar, doncs, lavabos i telèfons, i tot i que altres grups assenyalaven, doncs, les àrees de descans i altres iniciatives, nosaltres li acceptem aquesta esmena perquè vegi la bona voluntat.

I sols em resta agrair el suport de tots els altres grups a aquesta Proposició no de llei. Res més i moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Jo, ara, perquè tots siguem perfectament coneixedors del text que se sotmet a votació, acceptada l'esmena, el senyor secretari donarà lectura del text definitiu.

El Sr. SECRETARI: Sí, el text queda així: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a establir les negociacions necessàries amb els concessionaris d'autopistes de Catalunya perquè les nostres autopistes comptin en tots els serveis..., en totes les àrees de descans, amb lavabos i telèfon».

La Sra. PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies. Sotmetem, doncs, a votació aquesta Proposició no de llei sobre el condicionament de les àrees de descans de les autopistes catalanes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat aprovada per unanimitat de tots els presents.

I passarem al punt cinquè de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre les transferències a la Generalitat de Catalunya dels serveis de viatgers que Renfe presta íntegrament a Catalunya, i la participació de la Generalitat en els òrgans de direcció de Renfe, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya: té la paraula el diputat senyor Farrés.

Proposició no de llei sobre la transferència a la Generalitat de Catalunya dels serveis de viatgers que Renfe presta íntegrament a Catalunya i la participació de la Generalitat en els òrgans de direcció de Renfe

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Aquesta és una proposició no de llei, jo diria, qualitativament diferent, potser, de la que el mateix Grup fa un moment estàvem defensant. Nosaltres creiem que respon fonamentalment a dues línies d'actuació, a dos criteris.

Un, l'actuació en tot allò que signifiqui anar reforçant, anar dotant de contingut l'autogovern. En aquest sentit, la previsió constitucional permet perfectament aquesta possibilitat que avui plantegem; concretament en l'article 148.1.5, manifesta la Constitució que seran competència de les comunitats autònomes els ferrocarrils i carreteres els itineraris dels quals es desenvolupin íntegrament en el territori de la comunitat autònoma. I no és cap problema el fet que la titularitat de les infraestructures sigui estatal, tota vegada que també està prevista aquesta possibilitat quan en el mateix article..., ah!, no, en l'article 149, es parla «sens perjudici de l'adjudicació directa que es reservi l'Estat», etcètera, etcètera.

Per tant, és un instrument important d'augmentar les competències d'autogovern i —després m'hi referiré— poder-les coordinar amb les titularitats i les competències que exerceix a través, ja, dels ferrocarrils, que són d'empreses la titularitat de les quals depèn de la Generalitat de Catalunya.

La segona reflexió és la que aquests darrers anys es posa cada dia més de manifest: hi ha un nou dret de la ciutadania que és cada vegada més difícil d'exercir, que és el dret a la mobilitat. Jo crec que..., o nosaltres creiem que en aquest Parlament no hi ha hagut un debat aprofundit sobre el model de transport a Catalunya. L'opció, quan moltes vegades se'ns pregunta quines són les solucions davant les congestions automobilístiques, davant de les congestions de les nostres ciutats i de les nostres autopistes, tothom parla d'una manera automàtica de la necessitat de potenciar el transport públic, però ningú moltes vegades diu com, o es limita únicament i exclusivament a la potenciació del transport públic dintre de ciutats en relació, normalment, amb les línies d'autobusos. Però, en canvi, no hi ha hagut una reflexió acurada i seriosa sobre l'opció transport públic / transport privat.

Nosaltres entenem que els ferrocarrils són un instrument, poden ser un instrument molt poderós, com s'ha demostrat en altres països, per garantir als ciutadans el dret a la mobilitat, i per això és absolutament imprescindible acabar..., a més a més de reflexionar-hi i d'altres propostes més concretes, acabar amb la disfunció evident, que en aquests moments hi ha tota una colla de línies de ferrocarril, de les titulades o de les considerades de rodalies de Barcelona, que tenen interseccions amb línies de ferrocarril la titularitat de les quals és de la Generalitat de Catalunya, que ambdues xarxes s'ignoren, a pesar d'interseccionar-se i, per tant, fan impossible un plantejament unitari, unificat i racional de les xarxes de ferrocarril, fonamentalment de les rodalies de Barcelona.

I, a més a més, a la nostra Proposició no de llei hi afegim els interurbans: la necessitat d'establir-ne estacions de correspondència, la necessitat d'establir àrees d'aparcament per als cotxes que facilités a través d'aquesta xarxa integrada de ferrocarrils o coordinada, jo crec..., nosaltres creiem que seria un pas endavant per garantir el dret a la mobilitat a l'hora —hi insistim— d'augmentar les competències o d'augmentar l'autogovern.

La nostra Proposició, en aquests moments, es limita a demanar que es faci la transferència del que significa la gestió i la planificació dels serveis de trens de la rodalia de Barcelona i dels interurbans.

I, per una altra banda, que s'anomenin representants, o que s'asseguri la participació de la Generalitat de Catalunya en els

òrgans de direcció estatals de l'empresa Renfe. A més a més, estic segur que, a través d'això, també podríem accelerar altres problemes o altres processos, com és el de la catalanització, que evidentment que s'han fet avenços, i que fa ben poc, a través d'una pregunta, em sembla que se'ns anunciava, vull dir, per part del conseller de Cultura, doncs, que determinades persones que estaven al capdavant d'aquesta responsabilitat, doncs, mereixien la seva confiança. Però és evident que, si la gestió depengués del Govern de la Generalitat, segurament podríem accelerar tots aquests processos.

Nosaltres entenem que legalment és possible, que funcionalment és aconsellable, i dintre de poc absolutament imprescindible, i tot això dintre d'un procés de racionalització del transport públic, perquè la frase de dir «potenciar el transport públic», quan es parla de congestió o de limitacions del dret a la mobilitat dels ciutadans, no quedi en la pura entelèquia o en la simple afirmació voluntarista, desproveïda de continguts concrets que puguin possibilitar la implementació d'una veritable política de transport públic a través del ferrocarril, que faci possible un salt endavant, sobretot en aquesta gran congestió..., en aquesta àrea tan congestionada com és tota la regió metropolitana, que en seria la zona més afectada, d'aquest traspàs de competència.

Quan un ciutadà de Mollet, per exemple, ha d'anar a la Universitat Autònoma, el tren li passa potser escassament a pocs metres de casa seva i ha d'esmerçar hores —en plural— per poder fer escassos quilòmetres. I irracionalitats com aquesta són presents contínuament en tot el nostre territori.

És aquest, doncs, l'enfocament. Hi insisteixo: sense oblidar que des del punt de vista constitucional això és possible i, per tant, només és un problema de voluntat política d'iniciar seriosament les negociacions i converses per poder aconseguir aquests traspassos.

Res més.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Per posicionar-se, té la paraula la senyora Montserrat, del Grup Parlamentari Popular.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. El Grup Popular no coincidim amb el contingut de la Proposició no de llei presentada pel Grup d'Iniciativa. A Catalunya existeix un conveni de Renfe amb Generalitat que, segons el nostre coneixement, funciona i funciona bé, pel que nosaltres entenem de funcionar bé.

Per tant, en no coincidir amb els dos punts de la Proposició no de llei, demanaríem votació separada, senyora presidenta, d'aquests dos punts.

Res més, i moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Ara, per posicionar-se, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Bé, nosaltres votarem a favor, evidentment, només faltaria. Creiem que és important, tal com ha exposat molt bé el Grup d'Iniciativa per Catalunya, que aquest país es vagi dotant de poders, es vagi dotant de competències serioses. Perquè a vegades ens dóna la sensació que s'està convertint aquest país, i les seves competències, en aquesta mena de Catalunya en miniatura que s'exposa a Torrelles de Llobregat; és a dir, tenim un petit ferrocarril de la Generalitat, tenim una sèrie de cremalleres d'alta muntanya, però a l'hora de demanar competències serioses i necessàries per a la ciutadania,

com és per exemple els trens de rodalies, els que circulen íntegrament per dins del que són els estrictes àmbits administratius del Principat de Catalunya, aquí moltes vegades el Govern ha fet marxa enrere —no només en això, sinó en altres aspectes.

Nosaltres votarem a favor. Creiem que és necessari, sobretot, a banda d'anar assumint competències —que és, ens sembla, la funció que té aquest Parlament, en definitiva governar dignament aquest país—, però també de cara a la ciutadania. És, en definitiva, una línia, en aquests moments, en un estat deplorable, la Renfe a Catalunya —nosaltres sempre hem valorat, des d'Esquerra Republicana de Catalunya, que és l'aparador d'Espanya a Catalunya—, en definitiva en un estat lamentable, les rodalies d'aquest país és l'assignatura pendent. I, malgrat que avui en dia ens trobem que hi ha una catalana al capdavant de la direcció de la Renfe, ens trobem que diferents línies, importants pel seu ús social, que són línies que estan en muntanya, relacionades, que tenen una funció importantíssima de reequilibrament del territori, sembla que estan amenaçades de tancament. Potser després s'ha rectificat i s'ha dit ben bé que no, però nosaltres creiem que la solució fóra que fóra el Govern de Catalunya, el Govern de la Generalitat, el que assumís d'una vegada diferents línies —que potser, d'altra banda, algunes són internacionals i per l'article 148.1.5 no les podríem assumir, però el que sí que queda clar és que les que circulen íntegrament pel territori català poden ser assumibles, si més no a l'article 148—, i que potser el ciutadà hi guanyaria, perquè milloraria la qualitat i aquest servei romandria molt més a prop, tant la gestió com l'articulació d'aquest servei al ciutadà.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. I, per part del Grup Parlamentari Socialista, per posicionar-se, té la paraula el diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Ens trobem novament davant d'una iniciativa que ja va ser tractada en aquesta Comissió, deu fer uns mesos, i recordo d'aquell debat —i, per tant és bo que el tornem a portar en el dia d'avui— que ens vàrem posar tots d'acord, els grups parlamentaris més importants, que el camí a seguir no és, precisament, el que demana la Proposició no de llei que presenta Iniciativa per Catalunya, sinó que el camí passava per ordenar bàsicament el transport de viatgers dins de l'àrea metropolitana de Barcelona, o de la coneguda de l'àmbit metropolità de Barcelona, passava per la creació d'una autoritat única del transport que posés en comú esforços humans, esforços econòmics, tant del transport metropolità de Barcelona com dels Ferrocarrils de la Generalitat, com del servei de rodalies de la Renfe, com dels transports d'autobusos públics i privats de tota aquesta xarxa. Tot plegat en una autoritat única i lògicament dirigida sota la corresponent direcció del nostre Govern nacional.

Això va ser un acord, això va ser un debat, això és una formulació que està al carrer i crec que avui no ens pertoca dir si el Govern ha fet més o menys coses per accelerar aquestes posicions. Simplement dir que avui del que es tracta és de dir si sota aquest esquema, sota aquesta estructura és el millor camí o el millor camí és el que proposa el Grup d'Iniciativa per Catalunya. Al nostre entendre, el que proposa Iniciativa per Catalunya és un camí, doncs, que no correspon a la solució del territori, de la comunicació de la mobilitat del territori.

Quant al segon punt de la Proposició no de llei, també el vàrem debatre en el seu moment, que és —com diu molt bé l'article 53, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya—: «La Generalitat ha de nomenar els seus representants en totes aquelles empreses públiques de l'Estat que no siguin estrictament catalanes.» I això no es pot regular —i recordo que també ho vàrem debatre—, no es pot regular únicament per una empresa, no es pot fer empresa per empresa, ha de ser un acord global entre el Govern de la Generalitat i aquestes empreses públiques perquè, d'una vegada per sempre, quedi resolta la representació de l'Administració catalana dintre d'aquestes empreses que no són d'àmbit estrictament català.

Per tant, la proposta que avui ens formulen és una proposta també reduïda, molt concretada en una empresa en concret, i que no correspon a la voluntat majoritària dels grups parlamentaris d'aquesta cambra.

Per totes aquestes raons, perquè considerem que aquesta iniciativa no correspon al que realment és el millor per a Catalunya, des de la perspectiva de solucionar el transport de viatgers en àrees molt poblades del nostre país, nosaltres votarem en contra d'aquesta Proposició no de llei.

Moltes gràcies, senyor president.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Esteve Tomàs. I ara, per posicionar-se per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Moliner.

El Sr. MOLINER: Gràcies, senyora presidenta. Bé, aquesta Proposició no de llei —com deia el senyor Tomàs— es va presentar, fil per randa, a finals de l'any passat. Nosaltres en aquella ocasió ens hi vàrem oposar, bàsicament entre altres arguments —com diu el senyor Tomàs, hi va haver un debat prou intens d'aquest tema—, però l'argument bàsic que ens hi va fer oposar és que en aquell mateix any, també l'any 91, aquest Parlament, per unanimitat, va aprovar una moció en la qual en els tres primers punts diu, exactament: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat. Primer, a emprendre mesures de diàleg i negociació amb el Govern central per al desenvolupament de l'article 53 de l'Estatut d'Autonomia, per tal que el Govern central procedeixi a regular la participació del Govern de la Generalitat i de les comunitats autònomes en les empreses públiques de l'Estat.» Aquí també reflectim la necessitat que no sigui estrictament en el tema de la Renfe, sinó que hi ha altres empreses públiques en què la nostra representativitat està garantida. El segon punt diu: «Instar el Govern de l'Estat a desplegar totalment la Llei d'ordenació del transport definit a la Xarxa Nacional Integrada ensems que descentralitzi la resta.» I tercer punt: «Com a conseqüència del punt anterior, d'acord amb l'article 11.9 de l'Estatut d'Autonomia, procedir a crear en el més breu termini possible un consorci o organisme que sigui més pertinent amb la participació de les administracions afectades, per tal de coordinar, de manera integrada, els transports de rodalies i regionals.»

Crec, senyor Farrés, que aquests tres punts engloben suficientment l'esperit de la seva Proposició no de llei. Ara bé, el que deïem, els arguments que vostè dona els compartim, en una gran majoria, pràcticament tots; però el que no considerem necessari potser i el que considerem totalment innecessari és que cada sis mesos aquest Parlament hagi de fer un nou mandat al Govern sobre un tema en concret, i creiem que el compliment d'aquesta Moció 58/III és prou clarificadora que la voluntat del

Govern és insistir en aquest tema que reflecteix vostè en aquesta nova Proposició no de llei.

Per tot això, l'haurem de votar en contra. Gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Moliner. Atesa la petició del Grup Parlamentari Popular sotmetriem a votació aquesta Proposició no de llei, però separatament el punt número 1 del punt número 2.

Per tant, procediríem, en primer lloc, a votar el punt número 1 d'aquesta Proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 18 vots en contra i 3 a favor.

Procediríem a votar ara el punt número 2 d'aquesta Proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 17 vots en contra, 3 a favor i 1 abstenció.

(El vice-president substitueix la presidenta en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT: Molt bé. Passem al punt sis de l'ordre del dia: debat i votació de la Proposició no de llei sobre la unificació de les actuals competències d'aigua dels departaments de Política Territorial i Obres Públiques i Medi Ambient, presentada pel diputat senyor Nadal. Em sembla que parlarà, en nom del Grup Socialista, la senyora Rosa Martí, té la paraula.

Proposició no de llei sobre la unificació de les actuals competències d'aigua dels departaments de Política Territorial i Obres Públiques i de Medi Ambient

La Sra. MARTÍ I CONILL: Moltes gràcies, senyor president. El Grup Socialista avui presenta aquesta Proposició no de llei sobre la unificació de les actuals competències d'aigua dels departaments de Política Territorial i Obres Públiques i incideix, una vegada més, en un tema que ja reiteradament, des del Grup Socialista, ha estat exposat i presentat en aquesta cambra.

Tots tenim coneixement, perfectament, que l'aigua és un element fonamental per a la vida, per a la qualitat de la vida i per al desenvolupament d'un país, a l'hora que és un recurs escàs no solament en el nostre país sinó en tot el planeta.

De totes maneres, Catalunya és un país que disposa d'aigua suficient per cobrir les seves necessitats i és un país que podríem dir, d'una manera gràfica, que es carrega pel Pirineu i es descarrega pel mar. L'aigua, des del Pirineu fins al mar, passa per diferents esglaons i és utilitzada més d'un cop fins arribar al mar. Però avui tots hem pogut observar que tenim una mala gestió de l'aigua a Catalunya tant pel que fa a aigües netes com a aigües brutes i, si no, mireu algun exemple.

Avui les aigües brutes a Catalunya s'avaluen al voltant de dos milions de metres cúbics diaris; aquests dos milions de metres cúbics d'aigua són abocats als rius i, consegüentment, al mar, i només són tractats al voltant d'un 30%. I pel que fa a les aigües netes, avui encara no som capaços —el país no és capaç— d'emmagatzemar tota l'aigua que necessita.

I també una cosa molt important passa avui relativa al tema de l'aigua, que és que és l'únic fenomen natural, el de les pluges, per tant la part principal d'abastament, que és l'únic fenomen natural —ho repeteixo— que avui a Catalunya produeix morts. L'exemple el tenim a les rieres del Maresme. Aquest fet és un fet de país, podríem dir-ne, poc civilitzat, perquè avui ja hi han pocs fenòmens naturals que causen la mort de persones; però a Catalunya, avui, encara moren persones a causa d'aquest fenomen natural.

Per tant, pel que fa a les aigües netes i les aigües brutes, dir que embrutem i llencem l'aigua, per una part; i, per l'altra, sobreexplorem determinats aqüífers i no sabem emmagatzemar suficientment l'aigua de la qual disposem. Per tant, podríem dir que avui Catalunya té una gestió i una política d'aigües irreflexiva i inconnexa.

Això es tradueix en el Govern, que en aquests moments tenim un conseller que es cuida de les aigües netes, o una conselleria que es cuida d'aquesta qüestió i una altra conselleria que es cuida o gestiona les aigües brutes, i que hi ha una desconexió entre dues conselleries. Val a dir que ens hem oblidat a la Proposició no de llei, però, que hi ha una tercera conselleria que també té competències respecte al tema d'aigües, que és la d'Indústria, pel que fa a les concessions de mines. Per tant, també inclouríem en aquest discurs el fet que caldria unificar aquestes competències d'aquesta tercera conselleria respecte al tema d'aigües.

Tots també coneixem perfectament que l'aigua té un cicle tancat interrelacionat, que cal contemplar-lo des d'una òptica unitària i és en aquest sentit que presentem aquesta Proposició no de llei, perquè no és possible, però avui dia es fa a Catalunya, que el Pla hidrològic de les conques internes estigui renyat o obviï el Pla de sanejament. No és possible tampoc, però passa avui en el nostre país, que el Pla hidrològic, per exemple, no tingui en compte l'aqüífer del Besòs, i això ho hem d'interpretar, possiblement, perquè el doni per perdut. No és possible, però també es fa avui en el nostre país, llençar aigua dolça al mar, i hem de tenir en compte que al mar, d'aigua dolça, no n'hi fa falta, i el que cal és reutilitzar les aigües depurades, les aigües de sortida de depuradora. Per exemple —tenim un exemple molt clar—, la depuradora de Lloret és una depuradora que llença avui les seves aigües directament al mar; són aigües dolces que millor, evidentment, llençar-les netes que no pas brutes al mar Mediterrani, però, en qualsevol cas, com que al mar Mediterrani aquesta aigua dolça no li fa falta i el país sí que la necessita, seria bo que es contemplés la seva reutilització. No és possible, tampoc, però passa, que el Govern no es plantegi —fins avui no s'ho ha plantejat— una política d'estalvi d'aigua.

Per tant, nosaltres creiem que cal acabar amb aquesta situació de divisió del cicle de l'aigua i que cal que tots els problemes i les solucions de l'aigua es mesurin des d'una mateixa òptica; cal que es compleixi aquell principi tan conegut per tothom que diu que «cal treballar localment, però pensar globalment». Això seria molt important que es complís en el tema de l'aigua, del cicle de l'aigua, sobretot.

I és en aquest sentit que defensem la nostra Proposició no de llei d'unificar les competències d'aigua, que avui estan en el Departament de Política Territorial, en el Departament de Medi Ambient, en el Departament d'Indústria i, possiblement, fins i tot, que abans no ho he dit però, potser, algunes en Ensenya-

ment respecte al tema d'educació, caldria unificar-les en un únic departament per tal d'adoptar una política unitària i conjunta respecte a aquest tema.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies. Tenint present que no hi ha esmenes, donem la paraula al Grup Popular per posicionar-se en aquesta Proposició. La senyora Dolors Montserrat té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. És evident i per tots és conegut el fet que el problema de l'aigua s'ha d'afrontar globalment des de les obres d'infraestructura, els condicionaments de les lleres, l'abastament i el sanejament.

Per tant, el Grup Popular coincidim en l'òptica unitària sobre el tema de l'aigua amb el Grup Socialista i votarem a favor de la Proposició no de llei exposada per la il·lustre senyora diputada, senyora Martí.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, donem la paraula al diputat Antoni Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyor president. Per anunciar que el Grup d'Iniciativa per Catalunya hi votarà a favor. I hi votarà a favor per dues raons fonamentals. Una, tal com feiem referència quan discutíem la segona de les proposicions no de llei d'avui, de la sessió d'avui, nosaltres creiem que hi ha competències que estan repartides en diferents conselleries. Abans feiem referència a una, ara fem referència a una altra.

Si en alguna cosa és necessària, doncs, una autoritat única o si és necessari un criteri unificat i que es pugui fer, realment, una única política d'aigües o una única política, és en matèria d'aigües. Nosaltres estem absolutament d'acord amb moltes de les manifestacions fetes per la senyora..., il·lustre diputada senyora Martí, en el sentit que és absolutament imprescindible anar a una política d'estalvi d'aigua, per tant vol dir la necessitat, no la possibilitat sinó la necessitat que aigües depurades puguin, a través d'aiguabarreig, d'aigües netes o altres qüestions, poder-se reutilitzar, com a mínim, per a usos industrials i, per tant, és absolutament imprescindible anar en aquesta unificació no solament administrativa sinó política, que hi hagi una sola mà, una sola autoritat, un sol criteri en el conjunt del cicle de l'aigua.

Per tant, és per aquestes dues raons: per disfuncions administratives que entenem que s'han d'acabar, i per una política de major racionalitat i de major millorament, que hi votarem a favor, partint, per altra banda, de l'experiència que referit a conques —en concret, és a dir, en el meu cas, deixin-me posar l'exemple del Ripoll—, que es mantenen criteris diferents en funció d'un o altre organisme. I, per tant, el resultat és que ni una ni l'altra conselleria actuen i els temes es bloquegen.

Per tant, a partir d'aquí, doncs, nosaltres hi votarem entusiàsticament a favor.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies. Per posicionar-se el Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Jordi Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president. Bé, tot i que el tema de l'aigua és realment important, i que potser mereixeria una argumentació, diguem-ne, a part de la que és global sobre aquestes temàtiques, nosaltres incidiríem sobretot en la part de l'estructura i dir el que ja hem dit, una mica, en la Proposició no de llei sobre la unificació de política mediambiental: parlar a

nivell d'estructura; és a dir, nosaltres som totalment partidaris d'evitar aquesta dispersió de responsabilitats competencials en els diferents departaments de la Generalitat, perquè això implica una bona part de mala solució dels problemes; no facilita, si més no, que els problemes es solucionin de manera correcta, ni afavoreix l'eficàcia de les accions que s'apliquen, no?

En el tema de l'aigua —com ja s'ha comentat— és un cicle tancat però, com tot, és un cicle tancat en tot. En el que fa referència als temes ambientals, nosaltres som defensors d'anar tancant aquests cicles, per exemple, en el cas dels residus també. I, en l'aigua, com a bé escàs, com s'ha repetit fins a la sacietat, des de ja fa molts anys, és un tema en què posem especial importància.

Per tots aquests motius, creiem que és important que a aquesta Proposició no de llei li donem suport i així ho farem.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, per posicionar-se en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Josep Coll té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Gràcies, senyor president. Jo crec que estem davant no d'una Proposició no de llei sinó d'una hipèrbole. (*Rialles.*) I amb això vull dir el següent: una..., una extraordinària exageració, eh? Amb aquest tema de l'aigua, cal anar en compte perquè, si no, acabarem dient disbarats.

La nostra impressió és que el tema aquest pot sortir d'un fet simple no?, i és que hi ha un debat al voltant del tema del rebut de l'aigua i el fet que aquest rebut de l'aigua està afectat per dos impostos, que són de dos departaments diferents, i arran del fet de demanar la modificació d'aquests impostos i el tema que vénen de dos llocs diferents i això ho complica, etcètera, ara ens trobem amb una proposició no de llei que acaba demanant la unificació de les competències d'aigües no?; i amb això vull dir allò de la hipèrbole i allò de l'exageració.

L'exageració ha arribat a l'extrem que la senyora Martí ens diu que l'aigua és l'únic fenomen que encara mata gent; l'únic fenomen natural. A mi, en aquest breu espai de temps, se me n'han ocorregut sis més: els terratrèmols, els volcans, els ciclons i, a Catalunya, els llamps, les allaus de neu, la combinació de boira i fred i segur que en trobaríem més. Amb l'aigua no hem d'exagerar i no hem de jugar perquè en aquests moments és un problema seriós al nostre país i qualsevol acció, en aquest sentit, d'exagerar, segurament que tindria conseqüències dolentes per a tots.

L'actual distribució de competències al Govern de la Generalitat contempla la separació que el Grup Socialista ha esmentat d'aigües netes i aigües brutes; és cert, les aigües netes, el cicle de l'aigua fins a arribar al consum humà o al consum industrial o al consum agrícola, i el cicle de l'aigua posterior de neteja i d'abocament —en tot cas, reutilització—, d'una part encarregada al Departament de Política Territorial i en particular a la Direcció General d'Obres Hidràuliques i, per altra part, encarregada al Departament que té cura de la defensa de tot allò relatiu al medi ambient i, per tant, també, sanejament d'aigües brutes.

Ens sembla una distribució raonable, ens sembla una distribució que no té res a veure amb la possible unificació de competències en relació amb el medi ambient, i ens sembla una unificació..., ai, una diferenciació que, d'altra banda, té paral·lels en altres administracions; sense anar més lluny, a l'Ad-

ministració de l'Estat, la gestió d'aigües netes i aigües brutes depèn també de dues direccions generals diferents i, per tant, seria un cert..., en fi..., no vindria a compte, ni tant sols en el cas de fer una anàlisi comparada la defensa d'aquesta Proposició no de llei.

Per tot plegat i insistint en aquest fet que en el tema de l'aigua nosaltres entenem que hem d'entrar a fons en allò que és problema i bandejar urgentment allò que no n'és, de problema, nosaltres hi votarem en contra.

El Sr. VICE-PRESIDENT: La senyora Rosa Martí, per què demana la paraula?

La Sra. MARTÍ I CONILL: Sí, senyor president, només per una clarificació al senyor Coll, molt breu, que jo quan em referia a «fenòmens naturals» he dit l'exemple de les rieres del Maresme i vostè n'ha citat dos més que, evidentment, també estan relacionats amb l'aigua: són els llamps i la neu, també estan relacionats amb l'aigua. I, per al tema dels terratrèmols, a Catalunya no n'hi ha, de moment, de terratrèmols. Per tant, la meua apreciació em sembla que era encertada i relacionada absolutament amb el tema de l'aigua.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: El senyor Coll demana la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí..., pel que veig, la senyora Martí utilitza el terme «aigua» en sentit extraordinàriament genèric. En qualsevol cas, la boira i el fred no són aigua ni en sentit extraordinàriament genèric.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Bé, passem a la votació d'aquesta Proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 9 vots a favor i 12 en contra. (*Remor de veus.*)

Passem al número 7 de l'ordre del dia: debat i votació de la Proposició no de llei sobre l'emplaçament d'una helisuperfície a Sant Sadurní d'Anoia. Per presentar aquesta Proposició no de llei té la paraula la diputada senyora Dolors Montserrat, del Grup Parlamentari Popular.

Proposició no de llei sobre l'emplaçament d'una helisuperfície a Sant Sadurní d'Anoia (Alt Penedès)

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. D'entrada voldria dir que amb això dels heliports i les helisuperfícies hi ha una confusió del que és cada cosa. L'heliport és un lloc costós que es necessiten uns requisits molt estrictes, una base d'helicòpters, l'hangar permanent per a dues unitats, un sortidor de carburant i d'altres mecanismes que fan que sigui una superfície costosa —una superfície i instal·lació costoses.

D'altra banda, hi ha les helisuperfícies, que són un lloc, una superfície adequada per a l'aterratge ocasional d'helicòpters i que les exigències tècniques són molt menys costoses i, a la vegada, serveixen de bases de suport als heliports.

La Direcció General de Transports ha elaborat un mapa d'ubicacions d'heliports i d'helisuperfícies a Barcelona i comarques però, en principi, no n'hi ha cap de prevista, d'ubicació —que en tinguem coneixement, evidentment—, a la comarca de l'Alt Penedès.

Val a recordar una Proposició no de llei, presentada i defensada per Esquerra Republicana de Catalunya el maig de 1989, en què es demanava la construcció d'heliports al voltant dels hospitals de nivell A, inclosos en la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública per comprovar la resposta de l'il·lustre diputat, senyor Renau, de Convergència i Unió, en què ens indicava que estava previst fer nou helisuperfícies a Barcelona; a la província de Girona, dues; a Lleida, una, i a Tarragona, en aquells moments, cap. I poder constatar al cap de tres anys el gir que s'ha adoptat per part de la Direcció General de Transports, que és positiva i important. I així podem veure com l'any 1991 es va posar en marxa un pla per construir 31 bases arreu del Pirineu català, com a les comarques, a tall d'exemple, del Berguedà, el Solsonès i la Cerdanya comptaran amb un total de deu punts perfectament preparats per a l'aterratge i l'enlairament d'helicòpters, dins del pla d'augmentar l'operativitat dels serveis d'auxili i salvament.

Encara que la xarxa d'heliports i d'helisuperfícies és prevista per als serveis d'auxili i salvament a les zones més allunyades de la costa, també està previst que les bases serveixin com a punt de referència per a determinades operacions en les quals s'utilitzen els helicòpters per a instal·lació de torres d'alta tensió o tasques relacionades amb l'agricultura —atenció: amb l'agricultura— i el medi ambient. Fa ben pocs dies, i mitjançant la premsa, tots recordaran que el passat dia 18 d'aquest mes vàiem com s'incrementa el parc d'helicòpters i avionetes per part del Govern de la Generalitat, a fi i efecte de poder controlar millor els incendis forestals, ja que la millor estratègia d'extinció, segons el senyor Dueso, cap de Bombers de la Generalitat, s'han de combinar les accions tant per terra com per aire.

Per tant, tenint en compte que la comarca de l'Alt Penedès és agrícola per la seva viticultura, i que cada cop més les tècniques avancen, que estem rodejats de boscos i molt propers a Barcelona, que això vol dir que ens visiten el cap de setmana, aprofitant el temps d'oci, molts ciutadans i que moltes vegades aquestes visites es converteixen en agressió al medi ambient i a propiciar incendis... Recordin fa ben poc l'incendi que vàrem patir entre l'Alt i el Baix Penedès; l'incendi d'una fàbrica de fusta en un polígon prop de Vilafranca del Penedès, que ens va deixar molt mal record per la pèrdua d'una vida —la de l'alcalde d'Olèrdola— i ferits greus de bombers; la factoria tan propera de gas butà, a la Granada del Penedès, d'alt risc; el transport de mercaderies perilloses derivades d'aquesta factoria, que circulen per la carretera comarcal 243, entre Sant Sadurní d'Anoia i Vilafranca del Penedès, que es retransmetran tota la base... i l'estació de Telefònica, de la qual es retransmetran totes les dades olímpiques —sembla que avui s'inaugura—; la manca d'hospital o millor dit, de centre d'assistència primària o d'ABS, a Sant Sadurní d'Anoia, vila de 9.300 habitants, per tal d'evacuar malalts i accidentats; el fet de no tenir parc de bombers, per una banda, el més proper és el de Gelida a 8 quilòmetres, i l'altre, a 11 quilòmetres el de Vilafranca del Penedès.

Crec que són punts de referència prou importants si tenim en compte els qui hi vivim que podem constatar que dia sí dia no veiem com helicòpters aterren com poden al camp de futbol, al Restaurant Sol i Vi i, fins i tot, en un pàrquing privat o al marge d'una carretera, per motiu de trasllats d'executius, professionals, guàrdies civils, el RACC, l'Hospital General de Catalunya, entre d'altres, que vénen al punt neuràlgic, socio-econòmic

i de comerç vitivinícola, com és la capital del cava, Sant Sadurní d'Anoia; ara subseu olímpica en dues modalitats.

Per les raons exposades, el Grup Popular hem presentat la següent Proposició no de llei, tot esperant la comprensió i el suport de tots vostès, senyores i senyors diputats, que diu: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a instal·lar una helisuperfície a Sant Sadurní d'Anoia, a l'Alt Penedès, atès que és un punt neuràlgic, socio-econòmic i de comerç vitivinícola i que participa en els Jocs Olímpics de Barcelona de 1992, com a subseu olímpica d'hoquei.»

Res més i moltes gràcies, senyora presidenta.

(La presidenta reprèn la direcció del debat.)

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Ara, per posicionar-se, per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Fa una estona la il·lustre diputada senyora Montserrat em..., parlant d'una altra Proposició no de llei, em desitjava sort. Ara sóc jo el que n'hi desitjo, a ella, perquè Sabadell, amb 190.000 habitants, en aquests moments, s'està construint una helisuperfície a càrrec de l'Ajuntament d'aquella ciutat, a càrrec de l'Ajuntament d'aquella ciutat. I aquest és el problema, i aquest és el problema.

És a dir, aquí és absolutament imprescindible, primer: que s'aprovi —i ens consta que s'està treballant— la normativa de característiques tècniques d'helisuperfícies i heliports. Segona, que es clarifiqui a càrrec de qui ha d'anar la construcció d'aquestes helisuperfícies i aquests heliports, perquè molt em temo que partint d'aquella disposició que parlava que els ajuntaments havien de cedir terrenys per poder construir escoles, aquí, a Catalunya, s'ha generalitzat de tal manera el fet que l'Administració local hagi de facilitar terrenys per així abaratir els costos d'actuacions obligatòries de la Generalitat de Catalunya, que em penso que hem aconseguit, entre tots plegats, que la principal tasca de molts ajuntaments sigui la d'anar aconseguint terrenys per anar cedint per fer-hi absolutament de tot.

I em temo molt que en aquesta línia hi haurem d'incorporar no solament cedir terrenys per construir-hi escoles, per construir-hi instituts d'ensenyament mitjà, per construir-hi els centres d'atenció primària, per construir-hi pavellons esportius, per construir-hi casals d'avis, etcètera, etcètera, que són competències que corresponen a un altre nivell i no solament la construcció, sinó l'obtenció dels terrenys, sinó que, a més a més, ara hi haurem d'afegir per construir-hi helisuperfícies i heliports.

Per una altra banda, dir que és absolutament necessari avançar en aquesta línia. Fa un moment estàvem parlant de la congestió des del punt de vista de trànsit i la necessitat de garantir el dret a la mobilitat i, tal com està, sobretot en l'àrea metropolitana tot el tema de la mobilitat, cada vegada es fa més necessària l'existència d'aquestes helisuperfícies perquè en casos d'emergència puguem garantir un transport ràpid.

Nosaltres entenem que és evident que, com a mínim en totes les capitals de comarca, a part d'altres ciutats que per les seves característiques necessiten una infraestructura d'aquest tipus, hauria d'avançar-se —hi insisteixo— d'una manera decidida i, en aquest sentit, dir que nosaltres també donarem suport a aquesta Proposició no de llei.

Insistim en la preocupació d'allò esmentat abans: a càrrec de qui van o de qui hauran d'anar aquestes helisuperfícies i la necessitat que la regulació de les característiques tècniques

s'aprovi, al més ràpidament possible, a fi i efecte que en aquells casos en què, per voluntarisme o per necessitat i per actuació supletòria de l'acció de la Generalitat, alguns ens d'Administració local estan tenint actuacions, en aquest camp, i per tant que, com a mínim, aquestes actuacions s'ajustin tècnicament a allò que la Direcció General del Transport consideri mínim i imprescindible per reunir les característiques tècniques i que puguin ser al seu moment homologades.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Per posicionar-se, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyora presidenta. Breument dir que em sembla que els motius han estat àmpliament exposats. Dir que nosaltres ja —com s'ha dit— en la legislatura passada ja vàrem incidir sobre aquest tema, creiem que hi ha diferents prioritats en el tema del transport ràpid, els isòcrons cada dia van variant; hi ha diferents xarxes de comunicacions que, per un flux important i per un embús cada cop és més difícil de transportar ferits en casos d'accidents. El tema de les grans concentracions industrials i, sobretot, el tema de les comarques de muntanya que moltes vegades queden aïllades i necessiten altres tipus de vies ràpides d'evacuació.

És per aquesta..., que votarem a favor, però creiem també —com s'ha dit aquí— que és el cas de l'Alt Penedès, en aquest moment, però penso que hi ha altres comarques amb prioritats d'aquest tipus —ho repeteixo—: concentracions industrials, comarques de muntanya... En alguns llocs sí que s'ha fet ja actuació d'aquest tipus, però que, en definitiva, necessiten un pla urgent, però amb unes característiques tècniques i sobretot les prioritats que a vegades sembla que s'està més al marge d'un programa electoral i d'una campanya electoral que no de les prioritats reals de la població.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Per part del Grup Socialista, per posicionar-se, té la paraula el diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Jo crec que després d'haver escoltat molt atentament les intervencions de la il·lustre diputada senyora Montserrat com de l'il·lustre diputat senyor Farrés és difícil aportar nous elements de discussió i de valoració sobre la bondat d'aquesta iniciativa que ara estem discutint.

En qualsevol cas, deixi'm, senyora presidenta, des del Grup Socialista, fer dues petites aportacions al debat aquest i en general. La primera és constatar com la senyora Montserrat per demanar, doncs, que es construeixi una helisuperfície a Sant Sadurní d'Anoia —que no fa més que assumir un projecte defensat per l'Ajuntament d'aquella població— ha de fer un cant o un lament, millor dit, dels dèficits territorials que presenta aquell municipi i un territori en concret; ha de demanar gairebé per favor que el Consell Executiu faci una cosa tan necessària per a la població com és una helisuperfície. És a dir, allò que hauria de ser la normalitat, des de la perspectiva d'una valoració dels dèficits i de les infraestructures, d'una planificació, doncs, acordada en el si d'aquest Parlament, d'unes previsions pressupostàries, ens trobem que, davant d'una demanda d'una cosa tan senzilla —i suposo que amb tants pocs..., que requereix tan poc esforç de projectes, eh?, i de diners, s'hagi de demanar, gairebé demanant-ho si us plau i de genolls, perquè aquest Parlament ho porti al Consell Executiu de la Generalitat.

I la segona aportació, que això ho voldria fer en el sentit de la que ha fet el senyor Farrés, és a dir, què passaria si a Catalunya els ajuntaments no actuessin de forma supletòria a les responsabilitats del Consell Executiu de la Generalitat? Segurament ens trobaríem amb un país preparat al 50% del que ara està —i encara avui ho està en condicions no satisfactòries, almenys per al Grup Socialista. I això ens recorda —i serà bo que ho portem quan fem el debat de pressupostos d'aquesta cambra a final d'any— quan tornem a demanar un fons de cooperació local, que recordem que entre altres coses, també, per fer aquestes helisuperfícies tan necessàries per atendre urgències, per atendre emergències, ni que sigui per rebre en condicions el president de la Generalitat de Catalunya, quan ens visita al nostre territori —i d'altres quan fan campanyes electorals—, però, almenys, almenys, per poder rebre dignament el president i els consellers.

En aquest sentit, senyora Dolors Montserrat, vostè tindrà el nostre recolzament total i absolut.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Esteve Tomàs. Per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Parera.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, és per segona vegada que arriba al si d'aquesta Comissió aquest tema; en la passada legislatura, la senyora Dolors Montserrat, pel Grup Popular, va portar aquest tema i estàvem pendents, en diferents ocasions, de poder-lo debatre. Finalment, haig de manifestar que va decaure per la no-presència de cap membre del seu Grup i, per tant, doncs, aquest tema va quedar... Ha estat recuperat en aquesta nova legislatura i veiem que amb idèntica proposta, jo diria que fins i tot, fins i tot, crec que un dels arguments que aleshores podíem tenir en compte i que tenia una base sòlida, com és el fet que Sant Sadurní, doncs, és subseu olímpica, si ara ho aprovéssim per aquesta causa, tampoc es podria utilitzar.

En la seva exposició de motius ens parla d'un estudi de les ubicacions previstes, que hi ha elaborat un mapa d'ubicacions d'helisuperfícies i en la qual, doncs, Sant Sadurní ni Vilafranca, doncs, hi són presents. Bé, jo haig de rectificar a la senyora diputada que el que sí que hi ha és un estudi; un estudi en el qual, doncs, s'està treballant per al desplegament de les helisuperfícies i dels heliports per tot el que són les comarques de Barcelona i les comarques de les altres contrades de Catalunya. El que sí que hi ha —i això sí que és cert i s'hi està treballant— i, com molt bé aquí s'ha dit, des de l'any 83 s'està situant a les comarques de muntanya —en totes les anomenades, inclosa també la del Ripollès—, un conjunt d'helisuperfícies, algunes en funcionament, altres, doncs, hi ha prevista la seva ubicació i la seva realització en aquests moments, que, per uns motius molt clars d'emergència, donada la llunyania on estan, i aquest desplegament s'està realitzant, que vol dir una voluntat i una responsabilitat, per part de l'Executiu, de donar sortida a aquest problema. Donar sortida a aquest problema per allà on és més necessari, per allà on és més urgent, per allà on necessàriament, per la seva ubicació, per les comunicacions, per la llunyania de la capital, per poder donar aquests serveis d'emergència, s'està utilitzant.

Si ara nosaltres votéssim afirmativament, si aquesta Comissió votés afirmativament aquesta Proposició no de llei, tenint en compte que l'argumentació dels Jocs Olímpics, ja per ràpid que

anem, ja no es podria utilitzar, crec que faríem un greuge comparatiu. Per què? Doncs, perquè, com acaben de manifestar altres diputats, doncs, hi ha poblacions amb uns paràmetres de llunyania de les capitals de serveis molt més allunyats, doncs, amb molts més habitants, jo no vull dir amb això que, una vegada realitzat l'estudi i arribat a un acord —i aquí entren, doncs, molts elements de judici, també—, doncs, lògicament, des d'una adequada planificació urbanística, que fa, doncs, que s'hagin de tenir en compte el sòl necessari i la participació, jo no diria en cap moment que hi pugui haver cap mena de divorci entre les diferents administracions, sinó en col·laboració amb les diferents administracions, el que no hi pot haver és un greuge comparatiu de dir: ara, Sant Sadurní, sí, i per què no, doncs, totes les poblacions que es puguin trobar en la mateixa..., o en característiques més urgents.

Lògicament, això ha de formar part d'una planificació; una planificació que ha començat i que s'està realitzant des de les comarques de muntanya i que, d'acord amb unes possibilitats que també són les pressupostàries que un govern, doncs, té en tot moment, no solament, doncs, els dissenys poden ser realitat i qui té responsabilitat de Govern sap que no sempre el que es vol es pot fer, doncs, lògicament, amb aquest criteri, nosaltres, avui, no podem acceptar aquesta Proposició no de llei. I no entengui que en votar nosaltres en contra d'aquesta proposta vol dir que estiguem en contra que Sant Sadurní d'Anoia o altres poblacions no tinguin el seu heliport, sinó que —o helisuperfície—, en tot moment, això ha de ser fruit d'un estudi rigorós i profund i d'un desplegament d'acord amb les possibilitats pressupostàries i que esperem que s'hi pugui donar sortida al més aviat possible.

Per tant, la posició del Grup de Convergència i Unió serà votar en contra aquesta Proposició no de llei.

La Sra. MONTSERRAT: Senyora presidenta, per al·lusions, si em permet?

La Sra. PRESIDENTA: Sí. Té un minut, senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: El senyor Pere Parera ha fet menció que aquesta Proposició no de llei havia decaigut en una proppassada sessió en l'anterior legislatura, o sigui, em sembla que era l'any 91. Aquell mateix dia, haurà pogut comprovar el senyor Pere Parera que no en va decaure una, en van decaure tres, i és perquè vaig tenir un petit accident entre Gelida..., entre Sant Sadurní i Martorell i no vaig poder arribar a temps. En aquell moment no disposava de telèfon portàtil com ara tinc, i per no tenir telèfon l'àrea de descans no vaig poder trucar al Parlament, del petit problema que havia tingut. (Rialles.)

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Sí. Senyor Parera, igualment, doncs, té un minut.

El Sr. PARERA: Molt bé. Moltes gràcies, senyora presidenta. Lògicament, no he dubtat mai de la seva capacitat i de la seva voluntat de portar els temes. Jo desconeixia això d'aquest accident; si ho hagués tingut..., doncs no hauria fet cap mena de menció. Simplement, doncs, reconèixer en tot moment l'interès i les responsabilitats que posa la senyora Montserrat en tots els temes que porta.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Molt bé. Aclarida, doncs, aquesta qüestió, passariem a la votació de la Proposició no de llei sobre l'emplaçament d'una helisuperfície a Sant Sadurní d'Anoia.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 12 vots en contra i 9 vots a favor.

Passarem al següent punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre la potenciació de la línia ferroviària Barcelona-Puigcerdà, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula el diputat senyor Nadal.

Proposició no de llei sobre la potenciació de la línia ferroviària Barcelona-Puigcerdà

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, senyora presidenta. En nom del Grup Socialista, voldríem manifestar, en primer lloc, una certa preocupació de tipus biològic respecte al Grup de la majoria. Perquè la gent quan es fa gran —i jo crec que el Grup de Convergència i Unió es comença a fer gran, en aquest Parlament ja porta molts anys amb la majoria— té alguns problemes biològics, normalment l'artrosi —diguem-ne—, de manera que s'anquilenen determinades posicions i es perd una certa agilitat de cintura que abans aquest Grup de Convergència i Unió tenia. Jo penso que ha perdut una mica l'agilitat de cintura, perquè veig amb astorament que moltes coses que abans, doncs, modificaven amb petites esmenes i es votaven a favor, i així el Grup de la majoria, doncs, no havia de caure en aquestes votacions contràries a coses que són òbvies, que són necessitats del territori i que no sé com els diputats del territori es veuen amb cor de venir aquí al Parlament i defensar posicions contràries al que, veritablement, defensen i creuen que és necessari per al país.

Jo demanaria que recuperés, el Grup de Convergència i Unió, aquesta agilitat de cintura que està començant a perdre. Abans feien unes esmenes puntuals, quan deies: «fer gestions», deien: «continuar fent gestions»... I bé això al cas perquè ara el Grup Socialista presenta una proposició no de llei que és òbvia; és a dir, és òbvia en el sentit que hi ha una línia ferroviària, que és la línia Barcelona-Vic-Ripoll-Puigcerdà-la Tor de Querol, que és una línia internacional —he mencionat la Tor de Querol—, que, a més, és una línia que si es programés adequadament —i en les reunions interfrontereres així es planteja— podria ser una bona línia de comunicació amb la capital francesa, amb París, seria la línia més curta de comunicació entre Barcelona i França, que és una línia que, és cert que té un traçat una mica antic i, per tant, caldria modificar substancialment i millorar molt, i que, periòdicament, és una línia que, vista la seva poca rendibilitat, des de la companyia ferroviària es plantegen dubtes sobre el funcionament d'aquesta línia.

En aquest sentit, darrerament hi va haver unes manifestacions de la presidenta de Renfe que podien donar a entendre que calia millorar la rendibilitat de la línia. I això es va interpretar com una possibilitat de tancament de determinats serveis. Amb posterioritat, la pròpia presidenta ha rebut alcaldes de la zona, ha anat, fins i tot, a inaugurar o reinaugurar l'estació de Puigcerdà, i ha deixat clara la intenció de Renfe, diguem-ne, en el sentit de potenciar aquella línia —ho repeteixo—, una línia de comunicacions internacional i —jo diria— important si s'hi esmercen els diners que s'hi han d'esmerçar.

El Grup de Convergència i Unió, el Consell Comarcal del Ripollès, de l'Osona han fet moltes gestions en aquest sentit;

han fet múltiples reunions amb Renfe, juntament amb l'Alcalde de Ripoll per anar potenciant aquesta línia i que, almenys, en les planificacions de Renfe es tingui consciència de la importància d'aquella línia. Per tant, el que plantejava el Grup Socialista i el que continua plantejant en aquesta Proposició no de llei és una qüestió òbvia; és a dir, que es facin gestions amb la direcció de Renfe per tal que es potenciï aquesta línia ferroviària de Barcelona a Puigcerdà i que pugui ser veritablement un dia un enllaç internacional, doncs, Barcelona-Puigcerdà-Toulouse-París.

Per tant, jo crec que és una proposició no de llei òbvia. Tots hem fet gestions, tots fem gestions, tots continuem fent gestions, i, per tant, tot allò que sigui incidir a donar més força al que tots estem fent —el Grup Socialista per un cantó, l'alcalde de Ripoll per un altre, el Consell Comarcal del Ripollès per un altre, el Consell Comarcal de la Cerdanya per un altre—, totes les gestions que estem fent, doncs, que se sumin en un acord del Parlament per tal que el Consell Executiu de la Generalitat tingui un mandat dels representants del poble de Catalunya, i dels representants que tenim interessos concrets en aquella línia, perquè som representants d'un electorat d'aquella zona —aquí hi ha molts de diputats: el diputat Moliner, el diputat Casadesús, la diputada Rosa Martí, el diputat Puigcercós, jo mateix, etcètera, que tenim un electorat en aquestes zones—, que ens insisteix, que ens demana que aquesta línia sigui potenciada. Per tant, és una Proposició no de llei òbvia, que jo crec que requereix un cop de cintura, una recuperació d'agilitat per part del Consell Executiu i d'aquesta majoria, i que finalment reconsiderin la possibilitat de votar afirmativament aquesta proposta.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. Per tal de posicionar-se, per part del Grup Popular, té la paraula la diputada senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. Tan sols per anunciar el vot favorable a aquesta Proposició no de llei.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Gràcies, senyora presidenta. També per anunciar el vot favorable, en base a dues raons. Per una banda, nosaltres creiem que l'opció transport públic i, per tant, tot el que signifiqui modernització i potenciació de les xarxes ferroviàries, creiem que objectivament és bo. Per una altra banda, fa ben poc en el plenari nosaltres recolzàvem una moció subsegüent a una interpellació de cara a prendre mesures concretes per reactivar, doncs, tota la comarca del Ripollès. Entenem que la modernització i la millora, avui dia, de tota aquesta línia podria ser col·lateralment un dels efectes que dona com a conseqüència i, per tant, com per congruència, nosaltres donarem suport a aquesta Proposició no de llei.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Bé, el que ha dit sempre Esquerra Republicana de Catalunya, i que tampoc és nou: el tema de la Renfe és, com he dit abans, quan parlàvem de la transferència de les rodalies, els trens que circulen íntegrament pel Principat,

a la Generalitat..., és un tema que ens afecta principalment als ciutadans de Catalunya i és un dels exponents del que és un servei públic espanyol a Catalunya.

El tema de la línia de Barcelona a la Tor de Querol, que passa evidentment com s'ha dit molt bé aquí, el traçat Granollers-Vic-Ripoll-Puigcerdà, és un tema que potser ens hauria d'indignar una mica com a ciutadans d'aquest país, perquè és una línia que té un servei important —com he dit abans—: reequilibri del territori; presta un servei importantíssim a una sèrie de comarques com són la Cerdanya, el Ripollès, Osona i el Vallès Oriental; té un ús important, i reiteradament hem anat sentint diferents declaracions; no ve ara de nou que hi ha una catalana al davant de Renfe, com és la senyora Mercè Sala, no ve de nou que aquesta línia es vol tancar perquè es diu que és deficitària.

Nosaltres ja hem dit sempre que aquest concepte, que també sembla que es dona aquí a aquest país i que es dona també per part del Govern de la Generalitat, d'entendre que els serveis privats són una cosa i que, en definitiva, els serveis públics són una cosa subsidiària d'aquests serveis privats, no l'acabem d'entendre. No entenem què vol dir això que sigui una línia deficitària, quan en els darrers quinze anys aquesta línia no ha pogut reduir el temps de durada d'un trajecte Barcelona-Ripoll, ni el Barcelona-Puigcerdà, evidentment. No s'ha pogut reduir, és sempre el mateix, és una línia amb greus problemes, no hi ha un manteniment adequat i ens trobem, sincerament, amb greus avaries que la dificulten. Això provoca que moltes vegades la ciutadania utilitzi altres mitjans de transport que, en definitiva, van en gravamen del medi ambient, van en gravamen de l'economia de la comarca, van en gravamen, també, de la comoditat i, en definitiva, de l'ús de la línia de tren.

És per això que nosaltres diem que donarem suport a aquesta Moció. El que passa és que jo trobo una mica que..., que primer es voti en contra que la Generalitat de Catalunya agafi les rodalies, com ha fet aquí, en aquest cas, el Partit Socialista, i ara es demani que la Generalitat demani a la Renfe, evidentment al Govern espanyol, que es tramiti, que s'agiliti, que es millori, que es condicioni la línia de tren aquesta. Nosaltres creiem que aquesta és una de les proves que aquí passa alguna cosa anormal, potser podríem qualificar-la de paranormal, i m'evito d'altres qualificatius.

Diguem-ho ja d'una vegada; és a dir, el tema de Renfe és un tema que s'ha de resoldre aquí, per això també hem votat a favor de la Proposició, abans, d'Iniciativa per Catalunya de la transferència a la Generalitat de Catalunya de tots els trens de rodalies. I aquesta línia sembla que està amenaçada de tancament, i resulta encara més surrealista, al pur estil fellinià, que la senyora Mercè Sala se'n va a Puigcerdà a inaugurar una estació de tren i va..., tota l'estona de la inauguració, bàsicament, se la va passar parlant que no es tancaria la línia, explicant, en principi, que uns trens que, quan vagin en unes hores de la tarda i vagin amb un 20% de passatgers seran substituïts per una línia d'autobús; ara diu que aquesta línia d'autobús no havia de ser de la Renfe, sinó que serà una línia privada, la que surt..., la Sagalés, que fa el trajecte Vic-Barcelona. Bé, això és una mica, nosaltres, la queixa que tenim; és a dir, avui dia es té aquest concepte que si una cosa és deficitària ja no és un bé públic, ja no pot ser d'ús social i, per tant, creiem que hi votarem a favor; però malgrat tot penso que a diferents grups d'aquesta cambra, amb menys artrosi o amb més artrosi, amb més agilitat o menys

agilitat —crec que no és el cas d'Esquerra Republicana, som el grup d'edat més jove—, però podem fer més fintes —com s'ha dit aquí—, però em fa l'efecte que incongruències d'aquest tipus, no. O sigui, demanar al Govern de la Generalitat que tramiti amb Renfe, nosaltres ho hem dit, ho hem fet, altres grups també ho poden demanar, però estar en contra immediatament que les rodalies, que els trens que circulen immediatament per Catalunya, que són els que afecten directament més aquests ciutadans, els que van a treballar, els que fan desplaçaments per anar al metge o altres tipus de serveis, votar en contra jo penso que és una incongruència que potser també té alguna cosa a veure amb aquesta manca de mobilitat o, potser, d'aquesta artrosi ja molt avançada.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigercós. Per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Moliner.

El Sr. MOLINER: Gràcies, senyora presidenta. Senyor Nadal, això de l'artrosi no en faci gaire cas, no és qüestió de l'edat tampoc exactament. Jo en conec molts de molt joves que ja van néixer «artròsics» i amb el pinyó fix. I amb això del tren jo diria que vostès han posat el pinyó fix, amb el tren de Puigcerdà, perquè vostè ha presentat el problema del tren de la línia de Barcelona-Puigcerdà com si la Generalitat hagués «passat» sempre d'aquesta línia. Vostè sap que l'any 84 hi va haver una decisió... A més, tots els ensurts que vénen d'aquesta línia vénen directament de Madrid, no en ve cap per part de la Generalitat, perquè les decisions es prenen unilateralment a Madrid i aquí després hi hem de córrer tots. Vostè sap que l'any 84 hi va haver aquella decisió ja bastant ferma de tancar aquesta línia i la Generalitat va demostrar prou fermament quina era la seva postura respecte a aquesta línia, quines són les exigències que feia. Des d'aquell moment, fins i tot més tard, amb el Migdia-Pirineus, la Generalitat va fer aquella proposta de modernització de la línia i de revitalització de la línia, que és la instal·lació del tren Talgo, que es va arribar a fer, fins i tot, una prova d'efectivitat d'aquesta nova instal·lació i que va donar un resultat bo.

Per altra part —i això avui dona molt de si, que és aquesta Moció 58/III que vam aprovar l'any passat, també en el punt 4 per unanimitat del Parlament—, ja vam aprovar instar el Govern de l'Estat a la Renfe, donar una solució ràpida a la línia ferroviària de Barcelona a la frontera francesa per Vic i Puigcerdà —ah!, per cert, aquesta línia com deia vostè no és internacional, eh? és interestatal, però no internacional, i una línia catalana que passa per dos estats, però per dues nacions, en aquests moments per desgràcia, o sigui que és la línia interestatal. (Pausa.) Vostè ha dit internacional, sí. (Adreçant-se al Sr. Manuel Nadal.)

Bé, el que dèiem és que aquesta línia, la voluntat del Govern... A més, darrerament s'han plantejat diverses preguntes en el Ple del Parlament, al mateix conseller Molins li han fet diverses preguntes per part del senyor Piella, per mi mateix, pel senyor Castellnou. Ell ha donat molt clara la postura del Govern, respecte a aquest tema; ha dit clarament quines gestions s'estan fent, quina insistència es ve donant a aquest tema. Precisament, tinc entès que en breu està prevista una entrevista del conseller Molins amb el ministre de Transports per acabar de ratificar això. Evidentment, com deia el senyor Puigercós, la visita de la senyora Mercè Sala a Puigcerdà va ser una mica «sorpresiva», perquè, és clar, dies abans s'havia anunciat que

aquesta línia, doncs, tindria una altra vegada el perill de reducció o de tancament fins i tot, i allà es va desmentir, va dir que es vol modernitzar, que es volen treure potser algunes unitats, perquè de trens n'hi ha molts. Ara bé, tot això vol dir que, per part de la Generalitat, la insistència sobre aquesta línia és total, continuada i eficaç, a més direm..., perquè moltes de les postures que s'havien pres s'han modificat, mercès, doncs, a aquestes actuacions que s'han fet directament des d'aquí. Ara bé, no vol dir que no deixem de treballar-hi tots. I aquí, fins i tot, em permetria de fer un suggeriment, aquella coordinadora per la feina ben feta que van crear vostès, per defensar allò de la Nacional 152 de la carretera, val la pena que no la dissolguin i ara la dediquin plenament a intensificar també les actuacions sobre això i fer veure als seus companys de Madrid que aquesta línia és imprescindible i que ràpidament, doncs, donin satisfacció a les peticions que vénen fetes des del Govern de la Generalitat.

Per tot això, per tant, els votarem en contra la Proposició no de llei. Gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Moliner. Passem, doncs, a votar..., a la votació de la Proposició no de llei sobre la potenciació de la línia ferroviària Barcelona-Puigcerdà.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 12 vots en contra i 9 a favor.

I passem a l'últim punt de l'ordre del dia d'avui, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre la carretera Nacional 152 al seu pas per la collada de Terradelles, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula el diputat senyor Portabella.

Proposició no de llei sobre la carretera N-152 al seu pas per la collada de Terradelles

El Sr. PORTABELLA: Gràcies, senyora presidenta. Nosaltres hem presentat aquesta Proposició no de llei sobre el traçat de projecte de condicionament de l'eix Barcelona-Vic-Ripoll, carretera Nacional 152 al seu pas pel Ripollès i, concretament, a l'alçada de la collada de Terradelles perquè l'execució d'aquest projecte de condicionament des del seu origen ha estat molt poc acurat i molt poc respectuós amb la natura i amb tots els béns naturals de la comarca. Es va produir, a conseqüència d'això, una gran inquietud entre la població del Ripollès, que va donar peu a una coordinadora, en la qual recordaré al senyor Moliner que Esquerra també era present, pel comentari que ha fet abans, i tot i que sempre hi ha una gran disponibilitat de la població del Ripollès a rebre qualsevol inversió, perquè no som precisament una de les comarques més agraciades en aquest aspecte, es va generar com ja he dit una gran inquietud conseqüència de, no precisament, l'eslògan aquell que s'ha donat bastant per la televisió de «la feina ben feta», sinó més aviat per tot el contrari.

Cal dir, però, perquè així es va produir, que aquí el Govern de la Generalitat, concretament el conseller Molins, va reaccionar d'una manera bastant ràpida i això ha fet que la primera part del primer punt, dels quatre punts de la Proposició no de llei que nosaltres presentem, hagi estat complert, és a dir, que en el procés de debat i votació que en totes les figures parla-

mentàries, tret les que s'entren per tràmit d'urgència, és tan lent en aquest Parlament, aquesta Proposició no de llei, mentrestant, mentre s'ha produït aquest procés de dilatació, ha aconseguit lògicament conjuntament amb altres agents socials, doncs, un primer èxit, que ha estat que efectivament s'aturessin les obres de condicionament de la carretera Nacional 152, en el pas de la collada de Terradelles, fins que el Departament d'Obres Públiques de la Generalitat va presentar un nou traçat. No sabem ben bé si el primer punt ha quedat del tot complert, perquè continuava, aquest punt, dient que aquest traçat havia de ser de menor impacte ambiental. Això ens és difícil de dir, perquè el segon punt de la nostra Proposició no de llei no s'ha complert, aquell que serveix per saber si les activitats que es fan o les obres que es fan són o no d'impacte ambiental. És a dir, l'elaboració d'impactes ambientals davant d'un traçat. Això, que ho defensem a nivell global, no només a nivell d'aquesta obra, doncs no s'ha complert. I tampoc s'han complert els altres dos punts de la nostra Proposició no de llei que és el que posa èmfasi a mantenir els marges del riu Ter per mantenir els seus ecosistemes fluvials, ja que es parlava de la possibilitat que la variant traspasés les dues voreres del riu, i tampoc s'ha complert, ni s'ha previst en aquest nou traçat que hi hagi una especial consideració a la singularitat paisatgística, sobretot dels passos de fauna, d'aquesta zona coneguda com la collada de Terradelles del Ripollès.

La collada de Terradelles no és una zona, diguem-ne, sense cap particularitat o qualsevol dintre de les masses boscoses del Ripollès, sinó que té una sèrie de condicions que la fan especialment interessant i, per tant, l'agressió mediambiental que s'ha produït en aquest cas concret és més important que en un altre lloc que s'hagués pogut produir. És per aquest motiu que nosaltres hem presentat aquesta Proposició no de llei i que mantenim la totalitat dels seus punts.

Gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Portabella. Per tal de posicionar-se, per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Molt breument per dir que el Grup d'Iniciativa per Catalunya donarà recolzament a aquesta Proposició no de llei.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: El Grup Socialista ja ha presentat també una proposició no de llei, o dues proposicions no de llei, referides al tema de la collada de Terradelles. Una d'elles feia referència al tema mediambiental i, per tant, nosaltres haurem de votar favorablement la majoria dels punts d'aquesta Proposició no de llei, si és que el diputat de la majoria no ens fa canviar el posicionament. S'ha aturat el projecte inicial, s'està fent un projecte nou i, per tant, és d'esperar que almenys el primer punt haguem d'esperar les paraules de la majoria per saber si el votarem favorablement o no, queda molt clar que els altres punts sí que hi haurem de votar a favor perquè es vetlli perquè aquest traçat nou tingui el millor respecte possible al paisatge i tingui el menor impacte ambiental i que respecti les vores del riu és un tema que ens preocupa de manera important.

Quant al punt primer, repeteixo que haurem d'esperar el posicionament de la majoria perquè, si hi ha el nou traçat, seria bo

que aquestes obres es reprenguessin com més ràpidament millor, perquè són unes obres molt importants per a la comarca del Ripollès i, per tant, no voldríem que, si ja el nou traçat estigués fet amb un estudi d'impacte ambiental adequat, s'haguessin d'aturar les obres i, per tant, s'hagués d'esperar aquesta obra tan important del Ripollès un temps més.

Per tant, nosaltres voldríem que es pogués accelerar com més aviat millor.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. Per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Casadesús.

El Sr. CASADESÚS: Gràcies, senyora presidenta. Bé, senzillament fent esment del primer punt de la Moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana, cal dir que s'ha d'entendre que aquest punt fa referència al traçat inicial, no al modificat actualment en el qual s'hi preveuen, doncs, dos túnels més i dos viaductes. Aquesta és la primera cosa.

Segon, quant a l'estudi d'impacte ambiental, jo aquest estudi, com a president del Consell Comarcal havia demanat a la Direcció General de Carreteres..., en aquest moment, fins i tot ho he portat aquí perquè els senyors d'Esquerra Republicana, doncs, si volen, el puguin estudiar. Aquest estudi d'impacte ambiental s'ha de dir que inclou el traçat antic més, més el que representa el nou túnel que s'ha incorporat a Terradellas. És a dir, aquí no hi ha perquè ara s'està fent la part que correspon al que s'anomena el tram de la Cúbia, que és precisament una de les actuacions importants que es fan i que segur, tot i que s'està estudiant ara en aquests moments, que representarà un impacte ambiental molt petit en tant que travessa el riu Ter amb dos viaductes i es fa un petit túnel, no? Per tant, diguem que l'estudi d'impacte que tinc aquí, que està a la seva disposició poden passar-lo a veure si volen o el senyor Puigcercós mateix, que és del Ripollès, al Consell Comarcal. Doncs, preveu, exceptuant aquest tram de la Cúbia, les mesures que s'han de prendre per evitar l'impacte ambiental.

Bé, per tant, jo crec que amb això, a més a més, doncs, també responc el punt quart de la seva Moció en el qual diu: «Garantir que en cap cas el nou traçat no afecti els marges del riu Ter», és a dir, en els llocs on podria afectar els marges del riu Ter la solució que s'adopta és de dos viaductes: un viaducte, un

pont i un viaducte, amb la qual cosa aquest impacte, que previsiblement pogués afectar el marge del riu Ter, doncs, queda totalment..., no té sentit, no?

Bé, també val a dir aquí que aquest estudi d'impacte la Generalitat de Catalunya l'ha fet, tot i que no seria necessari haver-lo fet, perquè la llei no ho preveu, però crec que l'actuació que ha fet és la correcta, encara que legalment no fos necessari perquè estudis d'impacte només s'han de fer quan es tracta d'autovies o d'autopistes. Amb bon criteri jo crec que la Generalitat de Catalunya ha actuat i l'ha fet.

Per tant, doncs, per tots aquests motius, creiem que la Moció que presenta el Grup d'Esquerra Republicana en aquests moments, ni en aquests moments ni abans, perquè l'estudi d'impacte està fet i no té massa sentit. Per tant, nosaltres hi votarem en contra.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Casadesús. Senyor Nadal segueix volent votació separada del punt número 1?

El Sr. MANUEL NADAL: 1 i 2 separades.

La Sra. PRESIDENTA: 1 i 2 separats.

El Sr. MANUEL NADAL: 1 i 2 poden anar junts i 3 separats.

La Sra. PRESIDENTA: D'acord. Algun altre grup vol votació separada? No? Doncs, en qualsevol cas, sotmetem a votació el primer apartat i segon de la Proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests dos punts han estat rebutjats per 10 vots en contra, 3 a favor i 5 abstencions.

Sotmetem ara a votació els dos últims punts d'aquesta Proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests dos punts han estat rebutjats per 12 vots en contra i 8 a favor.

Per tant, ha acabat l'últim punt de l'ordre del dia, el punt número 9, doncs s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(És un quart d'una del migdia i cinc minuts.)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

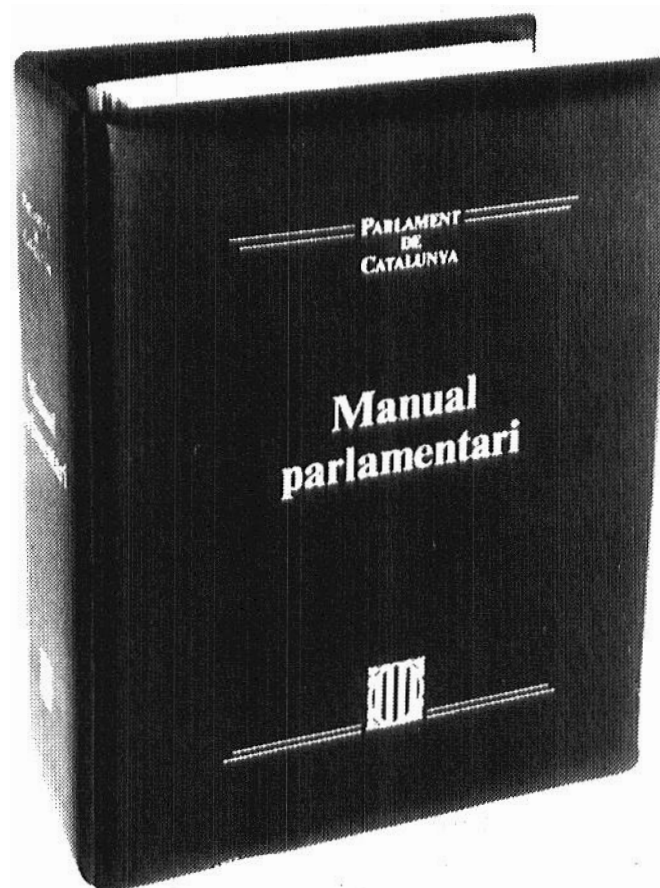
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Oïdoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté: A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític) A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític) A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític) A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític) A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític) A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté: A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté: A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

2.ª EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i rellegadura en
símil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
**La funció i les competències legislatives
del Parlament**
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

**DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 19 envia

per (gir/xec al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 19

Signatura

**BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA**

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.
Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.
Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.
Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).
Dip. Leg. B-3.468-82. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7992 (sèrie C)

